REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

NOVEMBER 27th, 1964 — No. 673 — 20th YEAR OF PUBLICATION

Advent

Zo moet het ongeveer geweest zijn: de Edomieten — de afstammelingen dus van Ezau — woonden in de bergen van Seir en werden geacht vrijwel onoverwinnelijk te zijn. Totdat de legers van Assyrië kwamen opzetten. Het werd dreigend, zó dreigend, dat de Edomieten de mogelijkheid onder de ogen zagen, dat deze ruwe Assyrische benden het wel eens konden klaarspelen de sterke vestingen van Seir te nemen.

Ten einde raad hebben die lui van Edom toen een paar mannen gezonden naar hun oude broedervolk, Israel. Niet omdat zij meenden, dat Israel sterk genoeg zou zijn om hen te helpen tegen de Assyriërs. Maar omdat Israel misschien de spreekbuis zou kunnen zijn van God. You never know!

Die Edomietische mannen kwamen toen bij de profeet Jesaja terecht. En die heeft hen van antwoord gediend, een antwoord, dat hen schijnbaar geen steek hielp. In feite zijn de mannen van Edom onverrichterzake naar huis gegaan met de boodschap, dat zij nog maar eens terug moesten komen.

Het gehele gebeuren wordt in twee verzen in de bijbel beschreven. Het staat in Jesaja 21:11 en 12.

Men moet het zich maar even indenken, — moet het zich vooral in de adventstijd maar even indenken, dat er mensen komen, die aan de christenen vragen hoe het er met de naaste toekomst voorstaat. "Wachter, wat is er van *de nacht? Wachter*, wat is er toch van de nacht?"

Zo'n vraag klinkt ons helemaal niet vreemd in de oren. Openlijk of verholen kan men die vraag tegenwoordig ook horen. Er zitten zoveel mensen in het nauw, er zijn zoveel gezinnen stuk gebroken of staan op het punt opgebroken te worden, er zijn zoveel mensen die ín al de drukte van het leven zo hopeloos eenzaam zijn, dat zij wel graag wilden weten wat de vooruitzichten zijn. En zij zouden het in het bijzonder van de christenen wel willen horen of er nog perspectieven zijn en wélke die perspectieven zijn. Men vraagt niet in de eerste plaats welke gedachten wij hebben over het leven ná dit leven, neen, men wil het uitzicht nú.

Toen die mannen van Dumah (of Edom) Jesaja tegenkwamen, heeft God het aan Zijn profeet duidelijk gemaakt. Hij heeft het Jesaja gezegd, dat zij gekomen waren om van God te horen, wat hun in de naaste toekomst te wachten stond. "Wachter, wat is er van de nacht?" Tot tweemaal toe dezelfde vraag. Ja, want de benauwenis werd dringend. Zoals de benauwenis tegenwoordig dringend is.

En dan komt het antwoord, wat die Wachter geeft. Huiveringwekkend koud. Als het niet in de Bijbel stond, zouden wij zoiets van die Wachter niet durven veronderstellen. Want Jesaja moet hen alleen maar vertellen, dat de morgen inderdaad wel komt, maar ook de nacht. Er zal wel een einde komen aan de dreiging van het moment, maar er komt iets anders achteraan. En dat iets anders is "ook nacht".

Hoe is dit toch mogelijk! Hier komen mensen vragen naar de God van Israel. Je zou zeggen: hier zijn de mensen, die zelf de oplossing niet meer weten en nu naar de kerk komen om te vragen wat zij van de toekomst denken moeten. Maar de kerk, bij monde van de profeet, kan hen geen andere boodschap geven, dan dat de morgen wel komt, maar dat de nacht die morgen al weer op de hielen zit. En enigszins raadselachtig voegt Jesaja er dan aan toe, "als gij vragen wilt, vraagt, komt dan terug."

Heus, die mannen van Dumah verschilden niet zoveel van de mensen van tegenwoordig. Als we in de benauwdheid geraken, omdat onze eigen vestingen bedreigd worden, kunnen wij in de Bijbel de oplossing niet vinden. Want waar die mannen van Edom in geïnteresseerd waren, was hoe zij hun vestingen zouden kunnen handhaven, hoe zij zich die Assyriërs van het lijf konden houden. Het was puur zelf-protectie. En waar de mensen van tegenwoordig in geïnteresseerd zijn is, hoe zij zichzelf kunnen handhaven. Wat is de beste manier om gelukkig, zorgen-vrij, ongehinderd te kunnen voortleven? En helaas brengt menige kerkelijke boodschap hen in de waan, dat zij daarvoor naar de kerk moeten komen.

Maar de Wachter zei: als je iets wilt weten, komt dan maar terug. En dit zegt de Wachter nóg. Tot mensen buiten de kerk, en ook tot mensen in de kerk. Als je wilt weten, wat advent betekent, als je wilt weten, waartoe Christus in de wereld gekomen is, kom dan maar terug, kom dan maar met je vragen. Want dan heeft de Kerk wél een boodschap. Maar die boodschap is aristocratisch van karakter. Die stelt God boven alles en in het centrum van alles.

De Christelijke Kerk heeft een boodschap voor de wereld. Daar is geen twijfel aan. Maar die boodschap is niet een ongelimiteerde uitnodiging. Er worden ook mensen door teruggestuurd. Als de Heiland niet de eerste en niet alles kan zijn in ons leven, vallen we ongeholpen weer in onze problemen terug.

Het "huis Mijns Vaders" moet inderdaad vol worden, maar alleen vol van hen, die het bruiloftskleed aan hebben. Of, zoals Paulus het aan de christenen in Galatië schreef, wij moeten met Christus "bekleed worden". Zo'n bruiloftskleed is niet als een overjas, die je over alles aantrekt. Dit bruiloftskleed past alleen maar, als God je je eigen kleren heeft afgenomen. Een ieder, die zich zelf wil blijven en zichzelf wil handhaven, zal ontdekken, dat na de morgen toch de nacht weer komt. Maar voor wie zijn leven verliest in Christus, voor hem betekent advent het gloren van de morgen, de blijvende morgen.

De dichter H. K. Mulder heeft het gezien, toen hij zong:

Ik wilde altoos tot U komen,
Een leven lang.
't Werd als een
labyrinth-in-dromen:
Eén martelgang.

Vergeefs een weg zocht ik
te stijgen
Naar U vàn mij...
'k Kon, neergezonken, enkel
hijgen:
Kom Gij... Kom Gij!

U heb ik nimmer kunnen
winnen
Langs eigen paân.
Maar Gij zijt, van den
aanbeginne,
Tot mij gegaan.

D.F.

HERE, BEWAAR ONS VOOR HET KERSTFEEST

Here, bewaar ons voor het Kerstfeest,
spoedig is het weer zo ver!
De muziek van vele festijnen
wedijvert al met de Engelenzang.
De kerstavonden brengen veel drukte
mee
en laten ons geen tijd
om naar Bethlehem te gaan.
Wij bereiden onze huizen
om veel gasten te ontvangen,
dan blijft er haast geen plaats meer
voor de kribbe.
En met onze armen vol geschenken
zullen wij nog struikelen
over het Kind!

Here, bewaar het Kerstfeest voor ons
anders zal het ons ontglippen!
Laten onze harten afgestemd zijn
op de Blijde Boodschap van Uw Woord
en op de ander, zodat wij met elkaar
de tijd nemen
voor de reis naar Bethlehem.
Dan zal het in onze huizen
stil worden van diepe eerbied,
wanneer Gij bij ons binnentreedt
en ons leert
om met lege handen te staan,
zodat wij kunnen knielen
voor het Kind!

Alice Los.

ZOEKLICHTEN!

De wereldberoemde St. Bernard-honden, die in de Alpen behulpzaam zijn bij het opsporen van verdwaalde of gewonde bergtoeristen, zijn tegenwoordig uitgerust met mist-lampen.

Het Volk... Het Werk Mijner Handen... Mijn Erfdeel

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Enkele jaren geleden hebben wij in deze rubriek de hierboven aangehaalde woorden, ontleend aan het laatste vers van Jesaja 19, gebruikt ter kenschetsing van de verhouding tussen de staat Israel en de twee grote natuurrijken Egypte en Irak. Wij werden daar weer aan herinnerd bij het bericht van het ernstig conflict, dat zich onlangs heeft afgespeeld aan de noordgrens van Israel, in de omgeving van het meer van Galilea, tussen troepen van Syrië en Israel en waarbij enkele doden zijn gevallen, zodat beide staten een klacht tegen de andere hebben ingediend bij de Veiligheidsraad. Men kent de situatie. De grenzen tussen Israel en zijn buren zijn min of meer toevallig, omdat ze gedeeltelijk berusten op de posities die de wederzijdse troepen hadden ingenomen, toen de wapenstilstand werd afgekondigd. Het akelige was, dat de grenzen dwars door de bewoonde streken van beide staten heenliepen, zodat elke geografische en politieke motivering ontbrak. Soms liepen ze dwars door de landerijen van de Arabische boeren, zodat de verdreven bewoners gedurende het nachtelijk duister poogden de vruchten van hun land in te zamelen en naar eigen gebied over te brengen.

Bovendien weet ieder, die deze streken, al is het maar vluchtig, heeft bezocht, dat hier soms rotsachtige streken doorsneden worden, waaraan elke werkelijke afscheiding ontbreekt, zodat men nooit nauwkeurig weet, in hoever men binnen de eigen grenzen zich bevindt. Dit wordt nog te gevaarlijker als het gaat over aanvallen uit de lucht.

Daar komt nog iets bij. In dit gebied van het Midden Oosten is de beschaving binnengedrongen, Voorzover men daaronder ten minste wil verstaan het gebruik van auto's, van vliegtuigen, en moderne vuurwapenen. De bevolking heeft zich merkwaardig vlug met het gebruik daarvan vertrouwd gemaakt. Daar staat tegenover, dat in ander opzicht de tijd enkele tientallen eeuwen schijnt te hebben stil gestaan. Vlak naast het ultra moderne vliegtuig zitten vrouwen op de grond, die in zeden, gewoonten en leefwijze zusters konden zijn van Sara, de vrouw van Abraham. En de diepe emoties van de inwoners van dit omstreden gebied zijn in wezen nog dezelfde als die welke de verhouding van Israelieten en Edomieten beheersten in de periode van David en Salomo.

Het verloop van het incident wordt thans duidelijk. Op vrijdagmiddag 13 november, aldus de Israelische lezing, hebben de Syriërs het vuur geopend op een Israelische patrouille. Deze beantwoordde terstond het vuur. Als gevolg daarvan grepen Syrische tanks in. Bovendien werd het strijdtoneel uitgebreid, toen de Syriërs enkele grensdorpen gingen beschieten. De aanvallen brachten wederzijds vernielingen. Aangezien hier in de omgeving een commissie van de Verenigde Naties is gestationeerd, die tot taak heeft de bepalingen van het wapenstilstandsverdrag te doen nakomen, deed men van deze zijde een beroep op beide partijen om het vuren te staken. Waarschijnlijk heeft deze commissie weinig gezag. In elk geval de strijd duurde met onverminderde hevigheid voort. Dit begon blijkbaar de Israeliërs te verdrieten. Zij deden een beroep op het wapen, waarbij zij superieur zijn. het vliegtuig. Met dit strijdmiddel kon men ver achter de bestandslijn aanvallen doen op de Syrische bevolking.

De Syriërs geven een gewijzigde lezing. Volgens hen zijn de eerste aanvallen op de bevolking achter de linies van de Israeliërs uitgegaan. De beschieting van Israelische dorpen was daarop het antwoord geweest.

Aangezien men aan beide zijden wel begrepen heeft, dat een eventueel militair conflict toch niet in dit gebied wordt beslist hebben zij een klacht ingediend bij de Veiligheidsraad, allebei gemotiveerd door een bedreiging van de vrede en de veiligheid door de tegenpartij.

Men weet welke procedure men in de Veiligheidsraad als regel volgt. De partijen kunnen hun visie weergeven. De secretaris-generaal kan stukken voorbrengen. Daarna gaat de Veiligheidsraad in beraad, om de te nemen maatregelen te overwegen. Hierbij bleek thans, dat de Syriërs alle schuld op Israel wierpen. Daartegenover verklaarden de Israeliërs ronduit, dat zij zich volkomen verantwoordelijk stelden voor hun luchtbombardement. Zij waren niet van plan hun grondgebied te laten overvallen door hun vijandige buren en zij waren van zin deze represaillemaatregelen te herhalen, zodra weer gevaar voor hun grenzen dreigde.

Het spreekt vanzelf, dat de Raad thans gaarne het verlossende woord van de Bestandscommissie wenste te horen. Het bleek, dat deze zoals reeds meermalen was voorgekomen hun wijsheid van horen zeggen hadden gekregen en niet door eigen waarneming. Vandaar dat het rapport weinig zekerheid bracht. Oe Thant dorst er zelfs niet mee voor de dag te komen. Hij stelde dus voor nadere gegevens van de Bestandscommissie af te wachten en intussen de behandeling te schorsen.

In zekere zin is nu de uitslag van de behandeling niet van zo groot belang. Want zelfs als van dit incident de eerste oorzaak wordt vastgesteld, is de kans op herhaling zeer groot. De grenzen tussen Syriërs en Israeliërs zijn namelijk zo weinig natuurlijk, dat een afbakening die enigszins te handhaven is, vrijwel tot de onmogelijkheden behoort.

Men zal dus, wil men wederzijds in het leven blijven, moeten leren elkander te verdragen. Reeds thans is het wel gebleken, dat de militaire macht van Israel zeker wel in staat is aan Arabische aanvallen, zelfs als deze gecoördineerd zouden worden, het hoofd te bieden. Vooral omdat de Israeliërs vrijwel zeker kunnen rekenen op steun van de landen, waaruit zij afkomstig zijn en aan welke zij door hun beschaving zijn verbonden. En juist door die hogere beschaving van de Israeliërs is de heftigheid van de vijandschap ontstaan, waarbij de gemeenschappelijke stamvader Abraham geheel wordt vergeten. Een vreemd lichaam in de Arabische wereld is echter Egypte, dat door zijn cultuur met de Arabieren is verbonden, maar door zijn Afrikaanse afkomst buiten de Semietische volksgemeenschap staat.

Nu zijn naar het woord van Bavinck de eeuwen in voortwenteling. Maar juist in de omgeving van het Midden Oosten schijnt de tijd te hebben stil gestaan. Bovendien is de geografische toestand in veel opzichten weinig veranderd. Daarom is het niet zo geheel vreemd het profetische woord van Jesaja over de verhouding van Israel en zijn buren hier niet buiten beschouwing te laten, indien men slechts de plaats van Assur, dat zich meester had gemaakt van Syrië vervangt door Syrië zelf: Te dien dage zal Israel de derde zijn naast Egypte en Assur, een zegen in het midden der aarde, omdat de Here der heerscharen het gezegend heeft met de woorden: Gezegend zij mijn volk Egypte en het werk mijner handen Assur en mijn erfdeel Israel. (Jes. 19:24, 25)

Wie het onderscheid gevoelt tussen mijn volk... het werk mijner handen en mijn erfdeel ziet de diepe betekenis van deze profetie voor zijn ogen oprijzen.

NIEUWE WIJZE VAN CATECHISEREN IN GEREF. KERKEN IN NEDERLAND

In Heemstede wordt in navolging van enkele andere plaatsen het catechetisch onderwijs drastisch gewijzigd. De aanvang wordt hier gesteld op 16 jaar, waarna twee cursussen worden doorlopen van elk twee jaar. Aan het einde hiervan wordt dan de openbare belijdenis gedaan. De stof voor de eerste kring bevat voornamelijk de praktische en ethische onderwerpen, de tweede kring zal de geloofsleer der kerk tot inhoud hebben. In Dokkum komt het catechetisch onderwijs eveneens op de helling. Dit systeem onderscheidt zich van dat van Heemstede, door een onderverdeling in 3 leerkringen, van twee jaar en een aanvang op 15-jarige leeftijd. De belijdeniscatechisatie wordt gehandhaafd, waarbij deze catechisanten in de gemeente praktisch te werk zullen worden gesteld. Het voornemen bestaat de groepen niet groter te doen zijn dan 15 tot 20 personen. Beide plannen zijn in principe goedgekeurd, waarbij over detailpunten nog moet worden gesproken.

—"Kerknieuws"

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

For the Home and the Society

(Keep this catalogue). Go carefully through this listing

COMMENTARIES ETC.

Matthew Henry	— Commentary on the Holy Bible - 6 vol. (especially recommended for self-study)	$26.25
John Calvin	— Institutes of the Christian Religion - (paper)	5.50
	2 vol. (cloth)	8.25
A. Cruden	— Cruden's Concordance (Ref. Edition)	3.25
Davidson	— New Bible Commentary - 1 vol.	8.75
Douglas	— The new Bible Dictionary	14.00
Breisch	— The Kingdom of God (Old Testament)	2.65

DOCTRINE

H. Beets	— Reformed Confession (explained)	2.75
P. Y. de Jong	— The Church Witness to the World— Belgic Confession - Vol. I and II (cloth) each	3.75
	(paper) each	2.75
Gordon Girod	— The Deeper Faith (Exposition of the Canons of Dort)	2.75
Dr. Schrotenboer	— Faith and its Problems	1.95
Ursinus	— Commentary on the Heidelberg Catechism	7.65

DOCTRINE DUTCH

Bakker/Bavinck	— Geschiedenis der Godsopenbaring - 2 vol. each	4.95
S. G. de Graaf	— Hoofdlijnen der Dogmatiek	1.45
J. G. Feenstra	— Eigendom des Heren (Catechismus)	2.20
Dr. A. D. R. Polman	— Woord en Belijdenis (Ned. Geloofsbelijdenis) 2 vol.	8.25
H. Veldkamp	— Zondagkinderen (Catechismus)	7.15
P. Visser	— Het geloof der Vaderen	2.15

MISSION

P. Y. de Jong	— Obeying the Great Commission (Mission of Chr. Ref. Church)	1.10
R. B. Kuiper	— God-Centered Evangelism	4.29

CHURCH HISTORY

P. Y. de Jong	— The Chr. Reformed Church (study manual)	.85
B. K. Kuiper	— The Church in History (a necessary tool)	7.15

CHURCH AND SECTS

J. Van Baalen	— Chaos of Cults	4.29
E. Tanis	— What the Sects Teach	1.10
A. A. Hoekema	— The four major Cults (Mormonism, Jehovah's Witnesses, Seventh-Day Adventism, Chr. Science)	4.95
J. Anderson e.a.	— The World's Religions (Islam, Hinduism, Buddhism, Shintoism, Judaism etc.)	3.30

GENERAL

P. Y. de Jong	— The Family and the Home (study manual)	.85
„ „ „ „	— Christian Life (study manual)	.85
Dr. A. Kuyper	— Stone Lectures (lectures on Calvinism)	2.75
H. H. Meeter	— Basic Ideas of Calvinism	2.15
Fr. Vander Velde	— She shall be called Woman	3.80
P. Y. de Jong	— Minister of Mercy (deacons)	2.75
„ „ „ „	— Taking Heed of the Flock (elders)	1.10
C. Moens	— Vreugde in het Ambt	2.20
R. Heijnen	— The art of Christian Living - (Chr. Faith and Mental Health)	3.25
E. Wolthuis	— Science, God and You	2.75
F. vanden Berg	— Abraham Kuyper (a biography)	4.35

LABOUR AND POLITICS

Prof| H. van Riessen	— Society of the Future (very important) (Reg. $5.40)	3.80
Dr. R. Kooistra	— The Free Canadian	.30
B. Zylstra	— Challenge and Response	.30
E. L. H. Taylor	— Why Work? The Christian Answer	.30
H. A. Logan	— Trade Unions in Canada	2.50
S. Petro	— Power Unlimited	6.95
Crysdale	— Industrial Struggle and Protestant Ethics in Canada	4.00
J. M. Spier	— Introduction to Christian Philosophy (Reg. $4.10)	3.50
Groen van Prinsterer Club	— The Bible and the Life of the Christian - (study manual some chapters)	1.75
Abraham Kuyper	— Christianity and the Class Struggle (including a study manual) - Very important (Spec. price)	1.00

MARRIAGE AND EDUCATION

Clarkson	— Susie's Babies	2.75
„	— Chats with Young People on growing up	2.75
C. M. Narramore	— How to tell your children about sex	2.20
Prof. J. Waterink	— Leading little ones to Jesus	2.75
Dr. Elsa Pereira Doliveira	— Hygiëne van de Vrouw	2.10

CHILDREN BIBLES

Anne de Vries	— Children's Bible - 4-8 years	4.95
M .Schoolland	— Marian's Big Book of Bible Stories - 4-8 years	4.10
D. Korfker	— My picture Story Bible - 4-8 years	4.29
Cath. Vos	— The Child's Story Bible - 7-12 years	4.95
Eggemeier	— Bible Story Book - 7-12 years	4.95
Ingwersen	— Bible our Guide for Young and Old	5.25

DEVOTIONAL BOOKS

A. Bryant	— Time out	2.15
„ „	— Climbing the Heights	2.15
Charles H. Spurgeon	— Devotions and Prayers	1.65
John Calvin	— Devotions and Prayers	1.65

WEBSTER NEW COLLEGIATE DICTIONARY	6.50
IDEM, with thumb index	7.50
KRAMERS WOORDENBOEK (Engels-Hollands; Hollands-Engels) - 1 vol.	4.75

SUCCES AGENDA'S Now available ! ! !

Plastic cover with 4 pockets	3.00
Leather cover with 2 pockets	7.00
Refill 1965	2.69

***Bibles, *Books, *Printing, *Philips Records and *Duplicating**

Pro Rege Publishing Co. and Speelman's Bookhouse

10 Golfdown Drive, Rexdale (Ont.) . Phone 741-6563

ALBERTA aan de lijn

door TINI VAN AMEYDE

Gegroet vanuit een land, dat heerlijk ligt te slapen onder negen inches poedersuiker! Na een oktobermaand, die we maar met één woord kunnen omschrijven — fantastisch — gleden we een milde en met sneeuw dreigende novembermaand in. Die sneeuw is intussen naar beneden gedwarreld en nu wonen we in een sprookjesland, waar alle huizen een nieuw wit dak hebben en de takken van de eeuwig-groene naaldbomen buigen onder hun last.

Het uitzonderlijk mooie najaarsweer heeft de westelijke farmers gelegenheid gegeven om hun oogst binnen te halen van velden, eerst zo drassig, dat een machine met zelfrespect er niet eens op wilde. De kwaliteit van hun produkten heeft wel wat geleden onder het gebrek aan zomerzon en de overvloed van regen, maar tenslotte hebben ze meer binnengehaald dan ze voor lange tijd durfden te hopen. En zo was er op Thanksgiving Day toch veel om voor te danken en niet alleen voor de farmers. U weet: hun welvaren speelt een belangrijke rol in het leven van de West en dus van ons allen.

Grappig, dat ik een dergelijke verbondenheid met het land vroeger nooit gekend heb. Wie in Nederland in de grote stad geboren en getogen was, interesseerde zich maar weinig voor de problemen van boeren en buitenlui. De enige maal, dat hij welwillend aandacht aan hen besteedde, was in de zomer, als hij zijn vakantie op het platteland doorbracht. (Ik hoor, dat zelfs dit er tegenwoordig niet meer bij is: men gaat bij voorkeur naar Spanje of de Rivièra!) Hier ligt de situatie echter anders. In alle plaatsen, ook in de twee grote steden van onze provincie, leven de burgers dicht naast de farmers. Velen komen zelf van de farm of zijn pas eerste-generatie stedelingen. Reden waarom men ons elders in Canada nog steeds voor "provincials" aanziet?

Wanneer de prairie-farmer in zijn kerkje om zonneschijn of regen vraagt, dan kan hij er zeker van zijn, dat ook vele christenen in de stad met hem meebidden: hun lot is nauw verweven, hun belangstelling wederzijds. Dit is voor mij een van de charmes van het leven in Alberta. En wie zal het zeggen: misschien voel ik het ook wel een beetje zo, doordat ik hier zelf een (halve) grondbezitter geworden ben. Al is het dan maar van een vruchtbaar stukje van 50 bij 150 voet, waarop je drie keer spinazie moet zaaien om er één maaltje af te halen. (De lathyrus deed het prima. Dank U.)

Dat onze landbouwers niet voor een kleintje vervaard zijn, hebben ze pas weer getoond, toen de F.U.A. (de Farmers' Union of Alberta) een drie weken lange trip sponsorde door Communistisch China. Dorpen, steden, boerderijen en irrigatiewerken werden daar bezichtigd en de Canadezen (w.o. ook uit Saskatchewan, Manitoba, etc.) werden met Oosterse gastvrijheid en massa's bloemen begroet. Wat ze daar nu hoopten te leren, is me nog niet duidelijk geworden, al is het natuurlijk reuze interessant om door een land te reizen, dat reeds jaren potdicht zit voor kapitalisten. Blijkbaar was het van hun kant meer een vriendelijke geste in verband met al het graan, dat ze aan de rode kameraden verkocht hadden. En nog hopen te verkopen! Zojuist hoorde ik, dat Hongarije — voor het eerst sinds 1955 — weer een graanorder geplaatst heeft van ruim zeven miljoen dollar. Het is wel bijzonder ironisch, dat de Canadese economie in zo grote mate afhankelijk is van de kooplust en de misoogsten van landen, die we politiek-gesproken met de nek niet aankijken ....

Politiek-gesproken. Ook in Alberta zaten we op de avond van 3 november alle T.V.-bezitters aan hun toestel gekleefd in afwachting van de spannende gebeurtenissen "south of the border". Er ging een zucht van verlichting op, hoorbaar zelfs boven de stormwind, toen bleek dat Mr. Goldwater de slag om het Witte Huis verloren had. De bewoners van de West zijn nuchtere lieden en mijn indruk was, dat hier vurig geduimd werd voor L.B.J. Hoe dan ook, er was maar weinig begrip voor Goldwater, de man, die zo lichtvaardig oreerde over atoombommen en aanverwante artikelen.

De Edmonton Journal schreef in jubel-stijl: "It has been said that if there is an extreme anything in the politics of the American affluent society, it is an extreme centre. This is confirmed by the magnitude of Johnson's victory. In winning the presidency in his own right, by the greatest majority in history, he demonstrated that he has perfected and refined the process of navigating the deep and wide mainstream that runs through the centre of American public life." Arme Barry, dat was het dus: hij was als navigator een mislukking ... Wat een bof, dat zovele stemmende Amerikanen dit nog op tijd ontdekten, anders waren ze op de klippen beland en wij erbij!

Nu het roer van het U.S. schip-van-staat in de kalme handen van L.B.J. ligt, gaan onze gedachten opnieuw naar Ottawa. Zo goed als de rest van het Canadese volk hebben wij schoon genoeg van al dat geleuter in de vergaderingen van wat men met een weidse naam het Parlement noemt.

Mij persoonlijk lijkt de naam Ping-pong Club beter op zijn plaats.) Mischien dat wij het, vanwege de afstand, nog een haartje scherper zien, maar het geheel maakt een indruk van grenzeloze futiliteit. En dat is incluis het kabinet: een van de weinigen, die in de West nog serieus genomen wordt, is — U raadt het — Harry Hays, de federale minister van landbouw en een geziene figuur in de dreven rondom Calgary. Men mag van Mr. Hays en zijn beleid denken wat men wil, maar hij is in ieder geval een harde werker en een man, die niet bang is om voor zijn overtuiging te staan. "Geen woorden, maar daden", is zijn devies. Is het niet de hoogste tijd, dat hij dit op het schrijfbureau van de heren Pearson en (vooral) Diefenbaker plaatst? Dan is er kans, dat we ook nog eens een vlag krijgen ...

Ja, die vlag. In het begin stonden de meningen hier fel tegenover elkaar. Ook in Alberta wonen vele mensen, die de Red Ensign op hun hart dragen, weet U. Maar langzaamaan verflauwt de strijdlust en het zal een opluchting wezen, als er eindelijk een beslissing genomen wordt. Zo sprak ik onlangs met iemand, een ex-P.O.W., wiens ouders en gehele familie Engels zijn in hart en nieren. Natuurlijk is hij voor de Red Ensign, maar hij zei "We zijn de "laughing-stock" van de wereld geworden met onze vlag ... voor mijn part zetten ze er een jagende Eskimo op, maar laten ze in vredesnaam opschieten!" Yes Sir! Zo lang er geen hamer en sikkel in staat, zijn wij bereid om Canada's nieuwe vlag aan onze boezem te drukken. (Mijn zonen hebben al patriottische plannen gemaakt, ze willen dan een vlaggestok in de voorhof, met hijs- en haal-ceremonie op zon- en feestdagen. Als het ooit zover komt, mag ik eerst wel een leidraad aanschaffen!)

Onze populaire luitenant-goeverneur, Hon. J. Percy Page, reisde naar het Oosten om daar door Goeverneur-Generaal Vanier tot ridder geslagen te worden. Zijn termijn als vertegenwoordiger van H.M. de Koningin in Alberta loopt haast ten einde, maar er is sprake van, dat deze nog zal worden verlengd. Reeds zijn er geruchten, dat straks als zijn opvolger benoemd zal worden de man, die nu burgemeester is van Calgary, Mr. Grant McEwan.

Het is wat laat, maar ik moet U toch nog iets vertellen over de gemeenteraadsverkiezingen in Edmonton, de stad, die door de een of andere diepzinnige geest "de meest cynische van Canada" genoemd werd. Trouwens, we zitten nog midden in de nasleep en ik weet zeker, dat vergeleken met deze elke andere verkiezing tam geweest is. De strijd was lang en bitter en ingewikkeld. Alle twaalf zetels in de City Council waren vacant, er moest een burgemeester komen, er moest gestemd worden voor twee Schoolboards en om het zaakje af te

(Vervolg op pag. 3)

Aan moderne smaken aangepast, verleent het maanzaad in deze cake een knappende substantie; nootjesachtige smaak. Bak het met Magic! Dien het met trots op!

ZALIGE "MAGIC-CHARM" CAKE!

"MAGIC CHARM CAKE"

1 kop melk, ½ kop maanzaad, ¾ kop zachte Blue Bonnet Margarine of boter, 1½ kop korrelsuiker, 4 eieren, 2 koppen eenmaal gezeefde bloem voor alle doeleinden geschikt OF 2⅓ kop eenmaal gezeefde gebakbloem, 3 eetlepels Magic bakpoeder, 1 theelepeltje zout, 2 koppen melk, ½ kop korrelsuiker, 6 eetlepels maizena, ¼ theelepeltje zout, ¼ theelepeltje zout, 1½ theelepeltje vanille.

Voorverwarm oven tot 350° F. (matig). Vet in 3 hoge cakevormen 9 inch; plaats waspapier op bodems; vet opnieuw in.

Combineer 1 kop melk en maanzaad; zet apart. Roer de Blue Bonnet margarine of boter tot room. Voeg er geleidelijk 1½ kop suiker aan toe, klop totdat het luchtig is. Voeg 2 eidooiers aan toe; klop tot het luchtig is. Zift de bloem met Magic bakpoeder en het 1 theelepeltje zout. Voeg om en om melk en maanzaad mengsel, beginnende en eindigende met bloem, vermengend na elke toevoeging. Klop 3 eiwitten stijf doch niet droog; vermeng. Stort in de voorbereide vormen, daarbij gelijkmatig uitspreidend. Bak in een voorverwarmde oven 25 tot 30 minuten. Breng over naar roosters om af te koelen; laat 10 minuten staan. Keer om op de roosters; wanneer koel.

Intussen, bereid de vulling. Warm de 2 koppen melk op in een dubbele pan over kokend water. Klop een eidooier samen met een heel ei. Combineer de ½ kop suiker, maizena en ¼ theelepeltje zout. Vermeng met het geklopte ei. Roer een weinig opgewarmde melk in het eimengsel; roer in de lauwe melk. Kook over kokend water, daarbij voortdurend roerend, totdat smedig en gebonden is. Stort het in een kom om af te koelen.

Roer in de vanille. Roer terwijl de vulling afkoelt. Spreid de vulling tussen de lagen en glaceer bovenkant met Uw geliefde citroenboter glazuur, daarbij ongeveer 3 koppen gebruikend. Garneer met gemalen walnoot.

Een ander fijn produkt van
STANDARD BRANDS LIMITED

HOLLANDSE SCHEURKALENDERS

Maranatha, Honigdroppels, Kruimkens van 's Heeren Tafel $1.75. Oranje Kalender $1.25, Daily Manna Calender $2.35.
Seven Star Diary Refill (Succes Agenda) $2.69.
Voor Uw familie in Holland: "Beautiful Canada" kalender.
Stuur ons $1.25 en het adres en wij zorgen voor de rest.
Christmas Cards met text, $1.10 postpaid.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON ONT.

GAAT U NAAR
Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0611 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

ALBERTA
aan de lijn

(Vervolg van pag. 2)

ronden was er een plebisciet. (Voor geval U het nog niet weet: dit is een gelegenheid voor Janus de Plebejer om ook eens zijn mening te zeggen.) Dit ging over het al of niet toelaten van betaalde zondagssport èn over het al of niet fluorideren van het drinkwater.

Iedere stemmer kreeg vier briefjes in zijn handen gedrukt, waarvan één, dat voor de City Council, bijna twee voet lang was: er stonden 6 candidaten op... Die dag was ik bij een der stembussen in functie als D.R.O. en heb plezier gehad om het onthutste gezicht van de stemmers, als ze dit document openvouwden. Het leek wel, of er geen eind aan kwam... We hebben een groep stemmers "geklokt" om te zien hoe lang ze achter het gordijntje vertoefden en weet U wat? Het gemiddelde was dertien minuten, maar een man had het record: hij stond voor 29 minuten al transpirerend en van het ene op het andere been hinkend in het stemhokje. Leve de democratie!

Wel, de afloop hebt U waarschijnlijk al gehoord. Mayor Bill Hawrelak, die zo'n beetje in heel Canada bekend is vanwege zijn financiële toverijen, werd met een overweldigende meerderheid herkozen. De diepe geest, zie hierboven, kreeg dus gelijk: Voor het grootste deel der Edmontonians heeft zijn zakelijk inzicht kennelijk meer gewicht in de schaal gelegd dan de smetten, die nog aan zijn reputatie kleven. Maar goed, de stad heeft gesproken. Hij heeft opnieuw een kans om te tonen wat hij waard is.

Een andere figuur, die al maanden in het brandpunt der publieke belangstelling stond, werd eveneens met een grote meerderheid herkozen. Het is Mrs. Julia Kiniski, een energieke Pools-Canadese grootmoeder, die ver buiten onze grenzen befaamd geworden is als "de vrouw die geen blad voor haar mond neemt". Ottawa mag zijn Charlotte hebben, Edmonton heeft een Julia! (En wàt voor een, grote help, af en toe krijgen we horentjes-op-het-hoofd in pure verbijstering... Hier is Canada's Centen-teller No. 1.) Mrs. Kiniski had blijkbaar teveel van zichzelf gevergd in de verkiezings-campagne en kreeg kort daarna een ernstige hartaanval. Gelukkig kan ik U melden, dat ze het nu weer uitstekend maakt. We zouden Julia niet graag missen. Ze brengt leven in de brouwerij en al is haar uitkijk verre van "broad-minded", ze staat op de bres voor de belangen van de kleine man. En dit is meer dan je tegenwoordig van de meeste politici kunt zeggen.

Dat dat plebisciet! Dat heeft wat voeten in de aarde gehad en nog steeds wordt er hevig gedebatteerd. Voor fluoridation — waarvoor nu in de hoofdstad, meen ik, al voor de derde maal gestemd werd — is de vereiste tweederde meerderheid net niet behaald. Jammer. En vraag me niet, waarom hiervoor in Alberta de meerderheid tweederde moet zijn, want dit is ook voor ons een mysterie. Slechts Premier Manning en zijn medewerkers kunnen dit verklaren, hoewel niet voor ieder bevredigend, naar ik vrees.

Momenteel is men bezig met een zorgvuldige hertelling van de stemmen in tegenwoordigheid van een rechter, die over elk biljet-in-twijfel een bindende uitspraak zal geven. Zorgvuldig en hoopvol... want er behoeft maar één percentje bij te komen, dan is de zaak O.K. Wie hier eens hartelijk wil lachen, behoeft geen abonnement op "De Lach" te nemen: hij leze slechts de lectuur over de vreselijke gevaren van fluoridation, strikt wetenschappelijk.

De commerciële zondagssport, waarvoor (hoe is dat mogelijk?) slechts de gewone meerderheid vereist werd, haalde het met vlag en wimpel. Edmonton wenst een z.g. open zondag. Wijd-open, want U snapt, dat het dan bij de sport niet zal blijven. De uitslag wil echter nog niet zeggen, dat het zijn zondag krijgt, want het slotwoord hierover is aan het kabinet en de wetgevende vergadering en die staan, onder de invloed van Mr. Manning, beslist afwijzend tegenover alles wat naar verwereldlijking zweemt. Alberta is het laatste bolwerk der Puriteinen. Maar een bolwerk, dat aardig aan het afbrokkelen is. Ik kan niet anders constateren.

Neem b.v. de film-censuur, die dit jaar aanzienlijk werd verruimd, nadat er zoveel deining gemaakt was over het bannen van de film "Tom Jones". Sinds jaar en dag werd de onschuld der Albertanen angstvallig beschermd tegen films, die niet voor 100% door de beugel konden, soms werkelijk bij het kleinzielige af. Maar toen, onder aandrang van het publiek — of althans van een bepaald publiek — werd een nieuwe groep aan de bestaande classificatie toegevoegd: restricted adult, films, waarvan de vertoning beperkt is tot personen boven de 18 jaar. En als om goed te maken wat we al die tijd tekortgekomen zijn, wordt Alberta nu overstroomd met rommel. Er zijn weken, dat de meeste films "restricted adult" zijn, waaronder flodders, waar ik de poes nog te goed voor zou achten en denk erom, dat mijn smaak toch niet wat-je-noemt puriteins is. Het is maar de vraag of alle Albertanen, die zo hard schreeuwden om verruiming van de censuur, dit gewild hebben...

Deze hele zaak van overheidsbemoeiing op het gebied van ontspanning en vrijetijdsbesteding vind ik een moeilijk probleem. In deze provincie worden we er — vanwege dat brokkelende bolwerk — bij herhaling met de neus bovenop gedrukt. (Denk b.v. ook aan Alberta's "liquor-laws", die in de ogen van anderen uit de oertijd stammen.) Zelf geloven we, als gereformeerde christenen, dat de overheid God's dienaresse is, maar we leven als gelijkgerechtigden in een democratische gemeenschap en tenslotte is er nog zoiets als verantwoordelijkheid voor de naaste. Waar ligt de gulden middenweg? Was het in dit geval niet voor ieder weldenkend mens verkieslijk om af en toe een film van formaat te missen dan doorlopend met zo'n zootje te zitten? (Waarschijnlijk zullen nu sommige C.C.-lezers zeggen: het beste is om alle bioscopen in de as te leggen! Radicaal en — ik vermoed — ook het privé-standpunt van Mr. Manning en consorten.)

Maar we keren terug tot de vraag van het plebisciet: bent U voor of tegen commerciële zondagssport? Gezegd wordt, dat iedere zaak minstens twee kanten heeft maar deze heeft er zeker 86, te oordelen naar wat er in Edmonton al over gezegd, geschreven en gepreekt is. Het spreekt vanzelf, dat vooral sportliefhebbers en predikanten zich in de veldslag wierpen, w.o. een voorganger van de Seventh Day Adventists met (uiteraard) een oplossing, die ontroerde door haar eenvoud. Predikanten uit onze kring lieten eveneens van zich horen en niet alleen op de preekstoel.

Zo schreef de president van de Christian Action Foundation, Rev. L. Tamminga, een artikel dat klonk als een klok... en vond een paar dagen later een antwoord in zijn krant, dat ook niet mis was. En juist verleden week las ik een sympathiek schrijven van de Hervormde predikant W. Kroon, die de vraag — en daarmee de zondagsheiliging — geheel stelde in het licht van Christus' opstanding. Ik heb toen in stilte geapplaudisseerd. Want dit, de hoofdzaak, dreigt aan de christelijke kant van het debat verloren te gaan onder allerlei bijkomende argumenten. Wel, we wachten nu maar af wat er hogerop beslist zal worden.

Ik zie, dat de brief te lang wordt en moet er snel een punt achter zetten. Een volgende maal hoop ik U weer wat meer in de provincie rond te leiden. We blijven nu maar even in de hoofdstad, waar op zondag 15 november de zes Christian Reformed Churches een gezamenlijke avonddienst hielden in het mooie Jubilee Auditorium. De gelegenheid was de 25e verjaardag van het Back to God Hour radio programma. Wel een reden om feest te vieren! Het publiek was via de pers "cordially invited". Als voorganger trad op de Rev. Bassam Madany, geboren in Syrië, die de Arabische uitzendingen van het Back to God Hour verzorgt. De tekst, die hij koos, was uit 2 Tim.: "Het Woord Gods is niet gebonden". Hij vertelde, dat vanuit Liberia zijn programma een gebied bestrijkt van Marokko tot Irak. Dit wil zeggen, dat hij 80 miljoen luisteraars onder zijn bereik heeft, voor het merendeel Mohammedanen, en dat zeven dagen per week. Is het niet groots?

In Edmonton werd met belangstelling uitgekeken naar deze dienstknecht van de Heer, die in meer dan één opzicht tot ons kwam uit een andere wereld. Het is goed om af en toe te voelen, dat we toch op krachtige en moderne wijze uitreiken vanuit ons knusse kringetje naar de massa, die de Weg niet kent. (Laat ons slechts hopen, dat geen enkel lid van de Chr. Reformed Church tevreden zal zijn met zich te verstoppen achter deze enorme "brandende kaars"!) De opbrengst van de collecte was natuurlijk bestemd voor het Back-to-God Hour. Geen gave van ons, zoals evangelisatiepredikant Rev. Vrieze kernachtig opmerkte, maar een in genade geschonken gelegenheid om ook een steentje bij te dragen. De opbrengst is nog niet bekend, maar die zal aanzienlijk wezen, want het Auditorium met zijn 2727 zitplaatsen was nagenoeg gevuld.

En nu op naar de vijftigste verjaardag... en mocht ik die beleven, dan hoop ik toch warempel ook een bloemetje op dat podium te zien! Het is één ding om de mensen "cordially" uit te nodigen en een ander om hen in stijl te ontvangen. Zeg zelf: wat is nou een zilveren feest zonder bloemen?

Uw leven moeilijk

door een of andere slep. ziekte? Alles geprobeerd en nergens gebaat? Onze geneeskruiden volgens recepten der beroemdste natuurgeneesk. artsen en specialisten zijn gegar. onschad. en doen wonderen. Onze attesten bewijzen dat. 38 jarige praktijk. Wat U ook mankeert en wat U ook al hebt gedaan, hier ligt Uw grote kans.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.)

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Wilt U haar ECHT verrassen?
Dan is BOLDOOT het antwoord

Fleurs de Hollande

BOLDOOT
ANNO 1789

HET GESCHENK WAAR U ALTIJD EER MEE INLEGT — VOOR WIE OOK EN WANNEER OOK

PARFUM - EAU DE PARFUM - EAU DE COLOGNE
SAVON - POUDRE

Alleen vertegenwoordiger voor Canada:
FRED R. VANDERVELDE, P.O. BOX 194, HAMILTON, ONT.

SUNDAYSCHOOL TEACHERS ..Our new catalogue contains a large number of new titles of Children's books. Some "Early Birds" who have bought their supply commented that our selection is outstanding this year. Furthermore a complete line of Sunday School Supplies is available. We presume that by now every superintendent has received our illustrated catalogue. However, if you desire an additional copy, please let us know. We have special offers this year.

CHRISTIAN BOOK CENTRE
Anton Lammers
36 Longwood Road North, Hamilton, Ont. Tel. JA 2-1234

REISBUREAU

Bel of schrijf

In Sarnia	In Toronto
THEO HEIKAMP	JOANNE V. D. SPEK
133 N. Front Street	697 Bay Street
ED 6-6169	EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

Van Delft's *Book & Gift Shop*

1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT. PHONE 528-1932

To commemorate our
FIFTEENTH ANNIVERSARY,
we announce our

NOVEMBER AND DECEMBER SALE

During this period every book in our store will be reduced 15%! Take advantage of this sale for your Christmas shopping or to buy that book you have always wanted to read.

We wish also to thank our many customers for their past patronage and we trust we may continue to be of service to you.

NOTE: Inquiries invited from Societies, Libraries etc. Special discounts for large orders.

—KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS—

Meer dan 720,000 personen zijn
CANADEES STAATSBURGER

geworden sinds 1947, toen de Wet op het Canadees Staatsburgerschap van kracht werd.

In 1963 legden meer dan 69,000 personen de eed van trouw af en werden volledig lid van de Canadese gemeenschap.

Een nieuwkomer die tenminste vier jaar en negen maanden geleden wettelijk als immigrant in Canada werd toegelaten, komt in aanmerking om NU Canadees burgerschap aan te vragen. Als U hieronder valt, neem dan deze hartelijke uitnodiging aan en dien Uw aanvraag in, zonder uitstel.

Maak gebruik van alle rechten en voorrechten van vol lidmaatschap in de Canadese gemeenschap:

- **het recht om te stemmen**
- **het recht openbare ambten te bekleden**
- **het recht op een Canadees paspoort**
- **het recht om volop deel te nemen aan de toekomst van Canada**

Aanvraagformulieren (Citizenship Application Forms) zijn verkrijgbaar bij de Clerk of the Citizenship, County of District Court het dichtst bij U, of bij de Registrat of Canadian Citizenship, Ottawa.

RENÉ TREMBLAY,
Minister van Burgerschap en Immigratie.

Het Staatspensioen Plan

De Federale Minister van Gezondheid heeft de leden van het Parlement doen juichen en doen schreien. Zoals men weet is deze Minister de verdedigster van het Canada Pension Plan, één van de vele zaken waarmee het Parlement maar niet klaar komt.

Minister LaMarsh deelde mede dat zij nota had genomen van de kritiek die was uitgebracht op het Plan met betrekking tot mensen die reeds gepensioneerd waren en geen gelegenheid hadden om aan het Canada Pension Plan bij te dragen. De Minister meent dat indien toekomstige pensioen betalingen worden gekoppeld aan de kosten van levensonderhoud vele bezwaren kunnen worden ondervangen.

Het basis-ouderdompensioen zoals het nu is bedraagt $75.00 per maand voor hen die 70 jaar of ouder zijn. De Minister wil dit bedrag nu koppelen aan de kosten van levensonderhoud in ons land, hetgeen dus betekent dat dit basispensioen zou worden verhoogd indien de levensstandaard omhoog gaat. Hoewel zij het niet met zoveel woorden zei, hield dit natuurlijk in dat deze regeling niet eerder in werking zal treden dan wanneer de pensioenwet zelf zal worden geimplementeerd. Dit laatste zal het geval zijn in 1968. Minister LaMarsh vertelde het Parlement, dat dus in aanvulling van de verhoging van $10.00, die een jaar geleden werd uitgevoerd, het Canada Pension Plan voorzag in een nieuwe verhoging, indien de levensstandaard hiertoe aanleiding gaf. Deze mededeling ontlokte een applaus. Het bleek dat de leden van het Parlement met dit groot gebaar zeer waren ingenomen. Toen echter de mededeling van de Minister zwart op wit verscheen en aan de leden van het Parlement werd overhandigd, kwam daarin duidelijk uit dat deze nieuwe regeling niet eerder in werking treedt dan 1968. Indien als dan mocht blijken dat de kosten van levensonderhoud in 1967 met 1 punt gestegen zouden zijn, dan zou de gepensioneerde een extraatje krijgen van 75 cent. Zou de stijging 2 punten zijn, dan zou de gepensioneerde $1.50 winnen, maar dit is dan ook de grens. De regeling voorziet in een maximum van 2 punten, hetgeen dus zeggen wil dat indien in 1967 de kosten van levensonderhoud 3 punten zijn gestegen, de gepensioneerden toch niet meer krijgen dan $1.50 extra.

Mr. Stanley Knowles, het Nieuw Democratisch lid van Winnipeg North Centre, vondt hierin aanleiding Minister LaMarsh van misleiding te beschuldigen. Niet alleen vond hij dat de leden van het Parlement op een dwaalspoor waren geleid, maar dit was eveneens het geval met de miljoen gepensioneerden die Canada heeft. Zij allen hadden gemeend uit de mededelingen van Minister LaMarsh te moeten concluderen dat zij een onmiddelijke verhoging van hun pensioen zouden ontvangen.

Minister LaMarsh schrikt echter niet zo gauw. Zij antwoordde, dat haar opmerkingen betrekking hadden op het nieuwe Canada Pension Plan en dat alle leden van het Parlement mochten worden geacht te weten dat dit Plan eerst op 1 januari 1966 kracht van wet kan krijgen. Zij had de vorige dag al gemerkt dat de leden van de New Democratic Party enthousiast hadden geapplaudiseerd, hetgeen ze natuurlijk wel had gewaardeerd, maar hetgeen haar toch ook wel enigszins had bevreemd. Niettemin legde de Minister er de nadruk op dat de voorgestelde pensioenwet de Federale Regering op geen enkele wijze verhinderde het basis pensioen van $75.00 in de toekomst te verhogen.

Mr. Knowles en de andere leden van het Parlement hadden natuurlijk kunnen weten dat Minister LaMarsh over het Canada Pension Plan sprak. Zij hadden dus ook kunnen weten dat een koppeling aan de levensstandaard niet eerder dan in 1968 effectief kan worden.

Mr. T. C. Douglas, de leider van de New Democratic Party, zag wel in dat Minister LaMarsh strikt genomen gelijk had en daarom stelde hij voor dat de verbeteringen, die Minister LaMarsh had voorgesteld, geen betrekking zouden hebben op het nieuwe Canada Pension Plan, maar zouden worden toegepast op de huidige Old Age Security Legislation. In dit geval zou het mogelijk zijn reeds nu de levensstandaard van oktober 1963 te koppelen aan de bestaande regeling.

Welk antwoord Minister LaMarsh hierop ook geven mag, het betreft in ieder geval een overgangsmaatregel tot het nieuwe pensioen plan in werking treedt. Het feit dat men over deze onderdelen discussieerd kan een indicatie zijn dat het Plan alszodanig eindelijk een goede kans van slagen mag hebben. Het is echter verstandig de huid nog niet te verkopen voordat de beer geschoten is. De voorgestelde pensioenwet moet nog grondig bestudeerd worden door een commissie uit beide Kamers. Zover zijn wij dan toch in ieder geval reeds. Minister LaMarsh's plan is goedgekeurd voor verdere studie. Wanneer de wet uiteindelijk zal worden aangenomen zal zij betrekking hebben op heel Canada met uitzondering van de provincie Quebec. Deze provincie wil namelijk haar eigen Plan ook al zou het grotendeels gelijk zijn aan het Federale Plan.

INGEZONDEN

NEDERLANDSE BAZAAR IN TORONTO

De vierde Nederlandse bazaar zal gehouden worden op **25 oktober** 1965.

De zaal van de "North Toronto Memorial Gardens" aan Eglinton Ave. is wederom de plaats uitverkoren voor de verkoop van de taarten, bloemen, handwerken, textiel enz.

HELPT U MEE om alle stands gevuld te krijgen? U steunt daardoor Nederlanders in en om Toronto die zich in financiële moeilijkheden bevinden.

Mrs. A. de Hullu, 135 Roxborough Drive, Toronto 5, Ont. (tel. WA 5-7478) zal gaarne vernemen wie hieraan wil medewerken onder vermelding van naam, adres en telefoonnummer, alsmede of men individueel dan wel in groepsverband wil werken.

Concilie betekent schuld

De concilievaders in Rome hebben onlangs met een overweldigende meerderheid een artikel van het oecumenisch schema goedgekeurd, waarin wordt gezegd, dat de rooms-katholieke kerk haar schuld aan de scheiding der christenheid moet bekennen en dat ze daarvoor God en aan de mensen vergeving moet vragen.

Dit artikel maakt deel uit van het tweede hoofdstuk van het schema, dat, artikelsgewijs, in stemming is gebracht. Er werd geen enkel artikel verworpen. Slechts één (no. 8), waarin de intercommunie met de orthodoxie wordt aanbevolen, kreeg vrij veel tegenstemmers, en wel 292, die vinden, dat deze intercommunie (het wederzijds openstellen van communiebank, biechtstoel, eucharistieviering enz.) wegens de gevaren die ze erin zien, niet bevorderlijk is voor de oecumene.

SAMENWERKING

In het tweede hoofdstuk van het oecumenisch schema worden gemeenschappelijke godsdienstoefeningen van rooms-katholieken en andere christenen niet uitgesloten, al wordt er voor de rooms-katholieke deelneming als voorwaarde gesteld, dat de bisschop er zijn goedkeuring aan geeft. Speciaal spoort dit tweede hoofdstuk aan tot praktische samenwerking met de andere christenen, overal waar dit het algemeen welzijn dient.

BIJBELINSTITUUT

De Joegoslavische bisschop Cekeda heeft in de concilievergadering voorgesteld, dat in Rome een internationaal bijbelinstituut wordt opgericht naar protestants voorbeeld. Dit instituut zou ervoor moeten zorgen, dat de Bijbel in verschillende talen vertaald en over de hele wereld verspreid wordt.

NEDERLAND IN HET JAAR 2000

Op de basis van de tegenwoordige omstandigheden verwacht men dat Nederland in het jaar 2000 een bevolking van twintig millioen zielen zal hebben. Momenteel telt de bevolking twaalf miljoen zielen.

Nederland heeft thans de hoogste bevolkingsdichtheid van de gehele wereld, aangezien gemiddeld 925 mensen op een vierkante mijl wonen. De gemiddelde leeftijd van de Nederlandse man is 71 jaar en van de Nederlandse vrouw 73.9 jaar

Het is te begrijpen, dat men van officiële zijde hard aan de studie is om aan een dergelijke bevolkingsaanwas het hoofd te bieden. Er is op het laatst haast geen stukje grond meer over, waar de mensen zich vrijlijk kunnen bewegen of enige ontspanning kunnen vinden. Het gehele Nederlandse grondgebied is 12.738 vierkante mijl, hetgeen overeenkomt met ongeveer de helft van de provincie New Brunswick.

Ook dit jaar nemen **VOORTMAN'S** weer de leiding met

FIJNE KERSTKRANSEN

zwaar gevuld met ECHTE amandelspijs

Stuur één naar Uw vrienden,
het is een zeer welkom Kerstgeschenk

Bestel vroegtijdig bij Uw winkelier - de vraag is zeer groot!

★

W. & H. VOORTMAN LTD., BURLINGTON, ONT.

Every Protestant a Huguenot Cross

Available in different sizes and prices
For an ideal Christmas present ask your local agent or write

HUGUENOT CROSS CANADA

P. O. Box 787
ROCKY MOUNTAIN HOUSE, ALTA.

VAN LEEUWEN BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

Snaar en viool

Nu ik, door verschillende omstandigheden, in november nog niets uit Nederland "verbeeld" heb, is de keuze uit de veelheid der onderwerpen wel een heel moeilijke.

Vele van de oud-Nederlanders zullen nog zelden van de Bijlmermeer hebben gehoord. Wij hier ook niet, totdat het een cause celèbre werd tussen de Minister van Buitenlandse Zaken en de hoofdstad en daaruit een conflict scheen te groeien tussen het Kabinet, althans Minister Toxopeus en de Tweede Kamer.

Het typisch parlementair stelsel in ons land verschilt wel heel veel met dat in Engeland en Canada, wat nog weer eens bleek, toen de Minister en zijn oud-wetsontwerp om van de Bijlmermeer een eigen randgemeente te maken van Amsterdam, wijzigde in de zin van het door de meerderheid van de Kamer aangenomen amendment-Scheps, dat toevoeging aan de gemeente Amsterdam wenste, de voorzitter van de Kamer eenvoudig behandeling hiervan weigerde. De Minister moet nu eerst aan H.M. de Koningin vragen het eerste ontwerp van wet te mogen intrekken, daarna zijn nieuw voorstel weer in een wetsontwerp verwerken en opnieuw bij de Kamer in dienen. Of hij dan een meerderheid vindt voor zijn idee om de Bijlmermeer gedurende tien jaar bij Amsterdam te voegen, om het daarna met naburige gemeenten tot een zelfstandige gemeente te verklaren, staat nog te bezien. Amsterdam nam op bestuursgebied in de Regententijd altijd een eigen en soms wel zeer egocentrische plaats in het Nederlandse staatsbestel in. Die regenten-geest is nog steeds niet dood, ook al heten burgemeester en wethouders van de hoofdstad tot de "arbeiders"-partij te behoren.

Het schijnt alsof het een ministers-, geen kabinetskwestie is. Intussen zijn er wel enige perikelen, die het Kabinet voor moeilijke beslissingen stellen. Inzake de Europese vraagstukken gaat generaal De Gaulle, Frankrijk's ongekroonde keizer, steeds meer zijn eigen weg, zonder zich van de vijf landen-partners iets aan te trekken. Dit geldt de N.A.T.O., de multilaterale kernmacht, het economisch beleid en een eventuele politieke unie. Met Adenauer, Duitsland's grand old man, wilde hij nog wel praten, doch kleine landen als Nederland en België interesseren hem weinig.

Dat was ook het geval bij Napoleon. Nu bondskanselier Ehrhard van West-Duitsland niet geheel in het schuitje van de Franse president wil overstappen en een andere koers vaart dan Adenauer, is een uiteenspatten van de zo moeizaam opgebouwde Europese gemeenschap allerminst denkbeeldig. Een politieke unie, een toekomstige Verenigde Staten van Europa, zou dan weer geheel uit het gezichtsveld verdwijnen

Doch ook de binnenlandse heeft scherpe randjes.

Na de loonexplosie in dit jaar (± 14% voor alle loon- en salaristrekkenden) is de ruimte voor een verdere verhoging in 1965 slechts een geringe. De Regering heeft bij herhaling de vinger waarschuwend omhoog geheven en de werkgeversorganisaties noemen een percentage van drie, wat — gezien de daarin verwerkte compensaties — nauwelijks een loonsverhoging kan worden genoemd.

Mocht men het nu in de Stichting van de Arbeid, het orgaan van de drie compenenten: overheid, werkgevers en werknemers, niet eens kunnen worden en deze instelling het bijltje er bij neerleggen, zo draait de Regering ervoor op om het niveau van de verhoging te bepalen. Het resultaat zal dan zijn, dat al de critiek van hen, die een groter stuk van de welvaartskoek wensen, zich zal richten op het Ministerie en dan is het de vraag, of de Volksvertegenwoordiging, d.w.z. in tweede instantie de samenstellende delen (de politieke partijen) daarvan, de moed en wijsheid zullen bezitten om voet bij stuk te houden. Hier heeft men weer te doen met een geheel andere staatsrechterlijke situatie dan in Canada. Regering en Parlement in Nederland zijn twee en niet, zoals bij het Engelse systeem, een samensnoering van meerderheidspartij en oppositie.

Nog weer meer in de familiekring zou te noemen zijn de opschudding, die de voorzitter van de Anti-Revolutionaire Partij verwekt heeft, door zijn uitdrukking tijdens zijn rede voor het Partijconvent, dat de A.R.-Partij links is. Hoort men de nadere toelichting, dan kan men er vrede mee hebben, doch de zeker zeer bekwame en integere burgemeester van Kampen, die tegenwoordig de voorzittershamer van de A.R.-Partij hanteert, is meermalen niet gelukkig in zijn woordkeuze. En hij is teveel Groninger om dit later, als hij ziet, dat het verkeerd uitpakt, te erkennen.

Het vorige jaar werd een liefdesbetuiging aan het adres van de Partij van de Arbeid hem niet in dank afgenomen, doch de uitdrukking "de A.R.-Partij is links" is gewoonweg een misslag. Het jammere ervan is, dat daardoor de eenvoudige, trouwe leden van zulk een partij, tegen het hoofd worden gestoten. En terwille waarvan? Om de "arbeiders" te vleien, of om origineel te zijn?

Wie het begrijpe, zegge het.

Misverstanden schijnen tot het teken van onze tijd te behoren. De grootst mogelijke minderheid van de Synode der vrijgemaakte Gereformeerde Kerken weigerde verdere beraadslagingen, toen het ging om de wijze waarop Ds. van der Ziel te Groningen geschorst was. Onder hen waren van de meest vooraanstaande predikanten. Wij laten hierbij elk oordeel achterwege, al kan een zo scherpe tegenstellng vergaande consequenties hebben.

De Nederlandse Christelijke Radio Vereniging vierde haar veertig-jarig jubileum op grootse wijze. Wij schreven reeds eerder over de positie van deze Christelijke omroepvereniging en een fragment daarvan werd zelfs uit "Calvinist-Contact" overgenomen in de omroepgids, zodat nu geen dacapo nodig is.

Cultuur, ontspanning, Christelijk leven — we weten het allen — vragen om een harmonisatie, die niet gemakkelijk is. Een verblijdend verschijnsel is, dat op dit terrein gedurende vier decenniën samenwerking tussen tot zeer verschillende kerken behorende Christenen mogelijk was en mogelijk bleef. De N.C.R.V. heeft met haar streven om internationaal de radio en televisie dienstbaar te stellen voor de verbreiding van het Evangelie, de Christelijke gedachte en cultuur, een zonder twijfel hoge greep gedaan, die veel inspanning en geld zal vragen. Zij en Nederland kunnen dit niet alleen. Daarom zal ook een beroep op al degenen, die de betekenis hiervan voor de wereld ingezien, gedaan mogen worden.

Christelijk denken en cultuur!

We mogen in dit verband nog herinneren aan het feit, dat professor Dooyeweerd zeventig jaar is geworden en daarmede emeritus-hoogleraar wordt. Hij heeft zich vrijwel aan alle huldebetoon onttrokken en, naar men fluistert, bij zijn kinderen in Canada de rust gezocht.

Prof. Herman Ridderbos schreef in het Gereformeerd Weekblad naar aanleiding van dit feit een kostelijk artikel. Hij wees erop, dat in de Gereformeerde kring de filosofie niet zeer gezien is en hij schreef letterlijk: "Ons volk heeft een theologische traditie, geen filosofische. Een filosoof wordt onder ons niet spoedig op het schild verheven. Een theoloog, al heeft hij maar een snaar(tje), komt tienmaal eerder in het nieuws dan een filosoof, al heeft deze ook een hele viool".

En Prof. Langemeyer, procureur-generaal bij de Hoge Raad, niet de eerste de beste dus en geen geestverwant, zeide: "De meest oorspronkelijke wijsgeer, die Nederland ooit heeft voortgebracht, is Prof. Dooyeweerd, Spinoza zelfs niet uitgezonderd."

Me dunkt, dit zal de vele vrienden van Prof. Dooyeweerd in Canada deugd doen.

En het drukt ons allen, warmlopend of niet voor de "Wetsidee der wijsbegeerte", op de klemmende vraag, hoe wij in deze wereld onze culturele taak zien en vervullen.

Een zich ervan afmaken is enkel een blinddoek voordoen. Waar het op aan komt is, of onze "viool" (of ons snaartje) zuiver gestemd is.

Cn.

Den Haag, 18 nov. '64.

VIER DE KERSTDAGEN IN NEDERLAND

Is er een betere tijd dan de Kerst om dat lang voorgenomen bezoek eindelijk te maken?

In die warme, blije dagen zal Uw thuiskomst dubbel gewaardeerd worden. Deel met uw vrienden en kennissen in de rijke vreugde van het Kerstfeest. Bezoek oude vrienden. Boom nog eens gezellig over die "goeie, ouwe tijd".

Gedurende de wintermaanden zal een speciaal laag 21-daags excursie tarief tussen Canada en Nederland * van kracht zijn, — een aanzienlijke besparing op het normale tarief.

Laat de KLM u thuis brengen. U kunt nu plannen beginnen te maken voor uw overtocht. Het "Vlieg nu — Betaal later" systeem van de KLM, stelt u in staat na betaling van een laag bedrag — vaak niet meer dan 10% en de rest over veel maanden verdeeld — genoegelijk naar de Nederlandse gezelligheid te vliegen.

Indien u in het westen van Canada woont is het mogelijk om geld te besparen door van de trein/vliegtuig tarieven te profiteren. Inplaats van naar Montreal te vliegen voor uw KLM vlucht naar Europa neemt u dan de trein. Uw reisbureau, of de KLM, kan u de kaartjes voor trein en vliegtuig tegelijkertijd overhandigen.

Raadpleeg uw reisbureau. Uw reisbureau kan u alle gewenste inlichtingen verschaffen over uw papieren, reserveringen, geldkoersen en andere benodigdheden.

* afhankelijk van regeringstoestemming.

KLM

ROYAL DUTCH AIRLINES

HD

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

a synodical board

FOR

REMODELING KITCHENS, REC' ROOMS, AND ALTERATIONS

ALUMINUM SIDING, DOORS AND WINDOWS

CALL

PETER DEVRIES

CARPENTRY HOME IMPROVEMENTS

MOUNT HOPE. ONT. PHONE 679-4600

KERSTMIS IN NEDERLAND

Er zijn NU nog plaatsen beschikbaar voor GROEPSREIS PER BOOT naar Nederland (Groep moet totaal 25 deelnemers hebben). PASSAGE PRIJS SLECHTS $346.50 RETOUR.

Vertrek Montreal per "MAASDAM" 24 november
Vertrek Rotterdam per "STATENDAM" 20 januari

Voor volledige inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Tel. 723-4471

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(63)

Mie zal wel een beetje troost kunnen gebruiken. Ze moet maar uit deze buurt weg. Net huisje in Rotterdam of zo, kan hij er op zijn motor zo nu en dan eens heengaan. Of een auto..., was toch al lang van plan er één te kopen. Waar ze ook van tijd tot tijd een bezoekje in de gevangenis brengen, zolang ze nog aan dit brok schipper denkt... Ga niet dood... goede vriend... ga niet dood... Hé, je zou zeggen... dat hij zelf even meedeed... Ga niet dood... goede vriend... ga niet dood...

Na lang zwengelen komt dan eindelijk het leven weer terug in de driekwart verdronken schippersknecht De vrouw van Teeuw Versluis staat er bij te snikken en de schippersvrouw prevelt een dankgebed, maar Lien staart strak op het bleke gezicht met de gesloten ogen, dat nu zo anders lijkt dan ze het ken; je zou zeggen: minder gemeen! Bijna wenste ze, dat ze van hem verlost was, maar nee, dat mag je niet wensen...

"Die wandelt morgen weer tussen je kippen, Versluis," lacht dokter Van Loon en hij zegt er veelbetekenend achteraan: "Het is beter, dat hier niet verder over gesproken wordt en geen politie er bij of zo, want dan..."

Hij maakt de zin niet af, maar kijkt waarschuwend van de schipper naar de drenkeling, die nu juist op adem gekomen is, alsof hij hem duidelijk wil maken dat het voor Nico niet zo best zou zijn om hier de politie bij te halen. Maar wie denkt over politie, wanneer alles zo best afloopt? Is een ruzietje over een weer iets om drukte over te maken? Nou dan!

Jochem krabbelt wankelend overeind, maar hij weigert met de boerin mee te gaan. "Ik wil naar huis," zegt hij kinderlijk-koppig.

Wanneer de dokter dan richtlijnen gegeven heeft voor de verdere verzorging van Nico Schiebroek, gáán ze naar huis. Jochem heeft de jas van de dokter om zich heen geslagen, hoewel hij om dat beetje kou lacht; maar de dokter heeft geen jas nodig, want hij is woest warm van dat zwoegen met Nico.

"Die heeft zijn trekken thuis," glundert hij.

"Ik ook," antwoordt Jochem.

"Je bent er anders best afgekomen," vindt de dokter.

"Zo te zien wel, maar ik weet nu dat het heel wat makkelijker is om op een bepaald moment te springen, dan te zorgen dat je dat altijd zal durven doen. Ik ben een beetje te driftig, weet u."

De dokter begrijpt dat verhaal weer niet. Die lui halen immers altijd droom en werkelijkheid door elkaar.

"Wil je soms zeggen, dat zo'n vechtpartij niet te pas komt?" vraagt hij.

"Je zou voor zo'n knul moeten bidden, in plaats van met hem vechten," zegt Jochem langzaam. "Anders komt hij nooit zo ver, dat hij durft springen."

"Dan kan je wel voor iedereen..." Hij zwijgt plotseling. Als het wáár is, hé, ális het waar is, dat Jochem gelijk heeft en dat Mie, zo ééntje als Mie voor mij bidt, terwijl ik nota bene daarnet een mooi plannetje met haar voor had, dan mag ik het die Nico wel gunnen dat Jochem voor hem zal bidden, want we ontlopen elkaar niet zo bar veel: we willen allebei wat we niet mogen. En dat moet je laten, anders kan je niet springen, zegt Jochem.

Hij zal het daar toch eens met die ouwe dominee De Wet over hebben, want het leven is bar ingewikkeld. Je leeft daar als jonge kerel aan voorbij, maar als je dit nu allemaal meemaakt en je ziet dan hoe zo'n kind als Mie leeft en maar altoos volhoudt: "De grote Stuurman weet het...", dan wil hij toch wel eens van zo'n prekenmaker horen wat daar allemaal achter zit. Het is maar makkelijk om alles aan een ander over te laten: "Spring, Jochem, Jochem, spring", en dan drijf je af in de armen van de eeuwigheid. Wat? Van de Eeuwige Zelf, als je 't geloven mag. Hij mag lijden, dat die dominee hem zover kan brengen, want je wilt toch wel eens rust op je oude dag. Je wordt het anders nooit met jezelf eens ...

"Dus je sprong zo maar, zonder te vragen en zonder na te denken?" vraagt hij weer onverwacht.

Jochem lacht zachtjes. De dokter is er goed mee bezig; hij heeft zeker niks gehoord van zijn verhaal, dat die Nico zo lelijk met z'n poot aan die kruiwagen bleef hangen en dat het maar heel best was, dat Krijn Stevens hen ophaald met de boothaak...

"Ik sprong en ik werd opgevangen," springt hij ogenblikkelijk over op het onderwerp waar de dokter mee bezig is, "maar van tevoren wist ik heel best dat mijn leven aan scherven lag."

"Ja-ja," zegt de dokter bedachtzaam. "Dus dat moet eerst..."

Jochem is niet erg bewegelijk in dat natte goed, met die dikke jas er over, daarom zal de dokter wel even het zeil strijken. Intussen stuurt de schipper de tjalk naar de schoeiing. Ziezo, we benne d'r weer!

Mie staat verwonderd voor het raam, wanneer ze de dijk afdalen. Dan schrikt ze, want Jochem draagt de jas van de dokter en zijn haar is kletsnat.

"Kom gauw binnen," roept ze, "ben je van de schuit afgevallen?"

Maar nee, dokter Van Loon moet nodig naar huis en Mie moet Jochem maar gauw warm en droog goed geven en denk er om dat hij er niet aan te pas moet komen, want dan is dat een bewijs dat Mie niet geschikt is om een goede man te verzorgen ha-ha-ha...

Dan jakkert hij weg, want hij wil dan direct maar even bij de dominee aangaan. Die ouwe zal een paar rare ogen opzetten, dat zo'n goddeloze hark als Pieter van Loon hem om een middeltje komt vragen voor een kapot leven. Wat zullen we nou hebben? Zit hij me daar te grienen als een klein kind, omdat hij nou die grote dochter van'm aan een ander moet laten? Ja, jong, zo heeft iedereen z'n kopzorgen: jij dit en je vrouw weer andere... Hij zal het er met zijn vrouw eens over hebben, want hij heeft nou toch lang genoeg in deze buurt gedokterd. Hij is nou wel eens aan een kleine pauze toe, voordat hij doodgaat. Ha-ha-ha, dan zal hij toch ook aan het springen moeten... Hoe zei die schipper dat maar? "Ik sprong zo maar in Jezus' armen, maar dan moet je leven aan scherven zijn." Stil maar Pieter, zo erg ver ben je er niet van af, want een asbak, die zo lang meegegaan is als jij, valt des te eerder aan diggels, al was het alleen maar omdat Mie,... En nou is 't uit, dokter! Spring... Pieter... spring... toe maar... 't is veilig, geloof me nou: je ziet het aan Mie en aan die driftkop van haar...

Over zijn kop koffie heen kijkt Jochem wat schuw naar Mie op. De kou beeft nog in zijn lijf, maar hij begint nu lekker warm te worden.

"Zei de dokter dat?"

"Ja, elke keer begon hij er weer over. Ik had het over Teeuw Versluis en die hond van 'm en dan viel hij me pardoes in de rede met z'n: "Dus toen sprong je..." en dan vertelde ik maar weer van voren af aan, al gelooft hij er niet veel van."

"Nee?!"

"Ik ben er dit keer weer best afgekomen, Mie. Als die vent verdronken was, zat ik hier vandaag voor 't laatst..."

Zijn gedachten malen maar steeds om datzelfde: hij was bijna moordenaar geworden, ondanks al zijn beste plannen.

Om hem af te leiden bedenkt ze dan dat ze hem nog nooit de kwitantie gaf van de betaalde schuld aan de verzekering. "Hier Jochem, die heb ik nog steeds. Nu alles zo goed afgelopen is, kan je weer gerust zijn."

Hij knikt; zit lang met het papier in zijn handen, bestudeert de namen Gompel en Kevelaar en vindt die van Gompel zo harkerig, bij die van Kevelaar vergeleken. Mie is toch wel goed voor hem; als hij nog een jaar of wat jonger was, zou hij er niet lang over piekeren om haar te vragen. Nu kan hij haar dat niet aandoen. Wat moet ze met een armoedzaaier als hij? En welke zekerheid heeft ze, dat hij toch niet op de één of andere dag de gevangenis indraait? Zou dat zo gek zijn dan? Hij zit nog geen uur van minstens tien jaar af en wat moet een vrouw die met zo'n man trouwt?

Maar nu moet hij haar toch zeker bedanken, of doet hij ook al niet meer aan een beetje fatsoen? Wat zei ze? Kon hij nou gerust zijn?

Een beetje medelijdend moet hij daar om lachen. Vrouwen zien de dingen de éne keer goed en zuiver en een andere keer weer erg simpel. Hoe kan hij nou gerust zijn, zonder een stuk goed om aan te doen? Zelfs de huur van zijn huis in Rotterdam kan hij deze week niet opbrengen. Belachelijk van hem, zoals hij zich allerlei gekke plannen in zijn hoofd haalde, toen die dokter hem vanmorgen vroeg om mee te gaan zeilen. Die ouwe dacht zeker dat alles tussen Mie en hem al geregeld was en dat hij hier bleef wonen, omdat ze hem nou toevallig met een kop vol zorgen binnenliet.

Je hoort nou zelf, wat ze daarvan denkt: "Het is allemaal goed áfgelopen," en ze heeft schoon gelijk. Afgelopen is het! Ze heeft hem uit de ergste narigheid gered en ze heeft zijn praatjes van deze morgen niet kwalijk genomen, al snapt hij nu wel waarom ze zo vriendelijk lachte, toen hij zei dat vrouwen thuis horen en niet op de rivier. Ze zal wel gedacht hebben: "Och, de ziel, hij maakt zich nog blij ook met de dode mus van een gestorven liefde!"

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements ..... $ 3.00
Engagement-announcements ..... $ 3.00
Marriage and anniversaries ..... $ 4.00
Notifications of death ..... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to.

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thankful hearts we are happy to announce the birth of our son

WILLARD TIMOTHY

Gerrit - Elisabeth Vander Ploeg.

R.R. 1, Shallow Lake, Ont.

November 7, 1964.

Mr. and Mrs. P. Stehouwer from Pine Grove, Ontario

are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

NELLY

to

Mr. FRED VAN STRALEN

of Hamilton, Ontario,

son of Mr. and Mrs. D. Van Stralen of Acton, Ontario.

The wedding ceremony will take place at the Second Christian Reformed Church, 265 Albion Road, Rexdale, Ontario on Saturday, December 19th, 1964, at 3 P.M., with Rev. J. Hielema officiating.

Everyone is heartily invited to attend the ceremony.

On December 7th, 1964, the Lord willing, our dear parents

HENRY VANDEN AKKER

and

ANN VANDEN AKKER—DEJONG

hope to celebrate their 25th wedding anniversary.

It is our prayer that God may bless and spare them for many more years to come.

Their thankful children:
Lydia and John Vander Elst, Hamilton, Ont.
Albert and Jane Vanden Akker, Hamilton, Ont.
Pvt. Richard Vanden Akker, Fortord, California.
James Vanden Akker, Norwalk, California.
and 3 grandchildren.

13903 Le Flos Ave.,
Norwalk, California, U.S.A.

BROEIKASSEN EN WONING

Drie kassen, elk 20 x 50 feet, 1¼ acres. Werkruimte 10 x 100. Basement. Twee olie-fornuizen. Volledige outillage en bedrijfsklaar.

Drie-slaapkamer modern huis. Druksysteem, oliefornuis. Garage.

Aan Main Street en Highway 53. $17.800, $5 à $6000 contanten.

E. P. Storey, Real Estate
BURFORD, ONT. - 449-2443
Salesman — S. H. BOERSMA
449-5021

HANDY ORDER FORM

BOOKS FOR CHILDREN

.... The Big Read-to-Me Story Book by W. G. Vandehulst $4.29
.... The Bible in Pictures for Little Eyes (2-5 y.) $3.80
.... The Children's Bible by Anne de Vries (3-8 y.) $4.95
.... Marion's Big Book of Bible Stories (3-8 y.) by Marion Schoolland $4.10
.... My Picture Story Bible by Dena Korfker (6-12 y.) $4.29
.... The Child's Story Bible by Catherine Vos (7-12 y.) $4.95
.... The Bible our Guide by Gesine Ingwersen (12 y. and up) $5.25
.... Leading Little Ones to God by Marion Schoolland $4.29

(Note: When paying by cheque, please add 15 cents to cover bank-charges.)

Name: ....
....
Address: ....
....
Town & Prov.: ....
....

BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE
468 BRANT STREET
BURLINGTON, ONT.
Phone 637-2151

On December 13th, 1964, D.V., we hope to celebrate with our parents

JOHANNES COENRAAD SAKES

and

BARENDINA SAKES—BORGMEIER

their 25th wedding anniversary.

We pray that the Lord may spare them for each other and for us, many years to come.

Their thankful children:
Willy and Mel.
Ina and Frank.
Herman.
Helen.
Dina.

Grimsby, Ontario,
17 Lorne Ave.

November 1964.

Mede namens onze kinderen zeggen

H. MIDDEL

en

A. MIDDEL—VEENSTRA

hartelijk dank aan allen die onze 40-jarige huwelijksherdenking tot een onvergetelijke dag hebben gemaakt.

R.R. 1, Caledonia, Ont.

Na een landurig lijden nam de Heere uit onze familiekring weg ons geliefde kleinkind en nichtje

GLADYS TERESA

op de leeftijd van 4 jaar.

Enig dochtertje van John Dean en Juliana Ypma.

Handelingen 2:39.

J. Sj. Ypma
T. Ypma—Brouwer
kinderen en kleinkinderen.

Aan onze vrienden en bekenden delen wij mede dat het God heeft behaagd onze moeder en zuster

CORNELIA KUYVENHOVEN—BEEKENKAMP

tot zich te nemen in zijn heerlijkheid op de leeftijd van 64 jaar.

De begrafenis heeft plaats gehad in Naaldwijk, Holland, november 17, 1964.

In Canada:
J. Beekenkamp, Hamilton, Ont.
A. Kuyvenhoven, Hamilton, Ont.
K. V. Kuyvenhoven, Huttonville, Ont.
J. H. Kuyvenhoven, Port Credit, Ont.

With sincere feelings the First Christian Reformed Church of Hamilton, Ont., expresses heartfelt sympathy to their pastor and his family in the passing away of Rev. A. Kuyvenhoven's MOTHER, in the Netherlands.

"Jesus said, I am the Way, the Truth, and the Life."

H. Vanderzwaag, Vice-Pres.
D. Farenhorst, clerk.

Gevraagd:

EEN ZELFSTANDIGE HULP

wegens vertrek der tegenwoordige, midden februari, in behoorlijk grote town in Zuid Alberta, bij een bejaard echtpaar waarvan de vrouw gehandicapt is. Hollands en Engels sprekend en auto kunnen rijden. Veel vrije tijd, als dat verlangd wordt. Vacantie, auto disponibel en goed loon. Schrijf onder no. 1760, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B. Hamilton, Ont.

Available

ROOM AND BOARD

on the West mountain area in Hamilton. Very close to Christian Church and Schools. Tel.: 389-7146.

Hij had zijn Zaligmaker lief.

Plotseling nam de HEERE van ons weg onze innig geliefde man, vader en grootvader

LEENDERT MARIUS SMIT

op de leeftijd van 56 jaar.

Openbaringen 21.

Jacoba Smit—Verschoor
Wolter Smit
Nelly Smit—Bevaart
Ralph Wigboldus
Willy Wigboldus—Smit
Bill
Alice
Leo
Tineke
en 5 kleinkinderen.

November 18, 1964.

588 Waterloo Street,
Hamilton, Ont.

The consistory of the First Christian Reformed Church of Hamilton, Ont. wishes to express its Christian sympathy to Mrs. L. SMIT and family in the passing away of their husband and father

LEENDERT M. SMIT

who served so faithfully as an elder for many years.

May the Lord graciously comfort and sustain them.

Rev. A. Kuyvenhoven, Pres.
D. Farenhorst, clerk.

---

356 Acre Dairy Farm

Drie huizen. Eén een prima 9-kamer huis van alle gemakken voorzien. De andere twee zijn tamelijk goed. 3 barns. Een moderne barncleaner, pijplijnmelker. 50 stuks Holstein vee, 2 tractors, ploegen, McKee harvester, self-propelled combine, te veel machinerie om allemaal te noemen. Best land. Melkgeld meer dan $1300.— per maand. 6 mijl van Owen Sound. Vraagprijs $85.000. down $20.000. De farmer is handelbaar. Een geschikte farm voor een groot gezin.

60 Acres Dairy Farm

Met melkcontract.9-kamer huis, met badkamer en furnace. Machinerie. Bulkcooler. Holstein vee. Ongeveer 8 mijl van Wellandport. Vraagprijs $22.500 met $8000 down. Een goede farm voor iemand die niet te zware verplichtingen op zich wil nemen.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

TEACHER

desires Jr. or Sr. High teaching position for second semester of this school year. Please write % # 1758, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

MARRIED MAN

on dairy farm by February 1965. Contact Mr. Harold Atkinson, Conc. 4, Malden Township. Tel. 736-2621 Amherstburg, Ont.

Weer verkrijgbaar bij het van ouds bekende adres

DE SJOELBAK

6' lang met 20 schijven. De prijs F.O.B. Burlington, Ont. $10.45. Zend cheque of money-order met Uw order, dat bespaart U C.O.D. onkosten. Ontario Residents please add 3% sales tax.

J. LYCKLAMA
2223 Prospect, Burlington, Ont.
Phone 637-2571

G. Broos
REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5189

Satisfaction Guaranteed by Dealing Through Broos

ONTWAPENING

Mensen, wat had ik de dampen in! Niemand houdt van een standje, maar als je als man van over de vijftig een stevige schrobbering van je baas krijgt, nu, dan kun je je pret wel op! En als de vermaning dan nog verkeerd geadresseerd is ook! ....

Als voorman — de enige promotie die ik in Canada ooit maken zal — had ik Jake Korst opgedragen, om vóór het eind van de werkdag de stapel afval en puin op te ruimen, die vlak voor de ingang van het statige huis lag, dat we moesten vertimmeren. — Komt in orde, Arie, had Jake opgewekt gezegd.

Omdat ik wist, dat broeder Korst vol goede wil was, maar ook erg gemakkelijk en vergeetachtig, had ik hem er om drie uur nog eens weer aan herinnerd: — Doe het nou zo gauw mogelijk even, want als het straks weer gaat sneeuwen en vriezen kunnen we die bende haast niet meer wegkrijgen. — Komt in order, Arie, sprak Jake ten tweeden male.

Maar het was niet in orde gekomen. Toen het tijd was om het werk neer te leggen voor de dag was Korst — der gewoonte getrouw — de eerste geweest van het personeel, die verdwenen was. En toen de grote baas verscheen was deze bijna in de puinberg gevallen. Hij had woorden gesproken, die in geen christelijk blad zouden opgenomen worden, en mij ter verantwoording geroepen, welhier-en-ginder. Alsof ik de Albertaanse winters niet kende had hij me onderwezen over de mogelijkheid van sneeuw en ijs en in verband daarmee de onmogelijkheid om puinhopen op te ruimen. Morgenochtend **vóór de koffie moest** de zaak opgeruimd zijn, of anders zouden er slachtoffers vallen.

Voordat ik tijd had me te verdedigen zat de baas al weer in zijn Oldsmobile en reed hoofdschuddend weg ....

Wat was ik woest op die mooie meneer Jake Korst! Ik zou em! Opbellen kon ik hem helaas niet, want Jake was een der weinige gelukkigen in Canada, die geen telefoon hebben. Maar morgenochtend ... !

Tot na middernacht lag ik er over na te denken, hoe ik die lamme Jake er van langs zou geven. Katrien werd wakker van het woelen en vroeg wat er met me aan de hand was in het holst van de nacht. Ik biechtte op, dat het geval-Korst me dwars zat, en morgenochtend zou ik em!

Katrien zuchtte en sprak: — Als ik last heb van een korst, neem ik een grote slok thee. Toen draaide ze zich grinnikend om en snorde weer verder in een diepe slaap, mij alleen latende met mijn wraakgevoelens.

Ik was met Korst naar bed gegaan en ik stond met Korst op. Achteraf wil ik zelf wel bekennen, dat ik tijdens het ontbijt ongenietbaar was. Ik snauwde en grauwde en verslikte me in de toast. Katrien vond de tijd gekomen, om me te vermanen. Ik nam dit niet. Gevolg: harde woorden. In diepvries-stemming verliet ik mijn huis. Mijn vrouw kennende, wist ik wel, dat ze minstens anderhalve dag stug en zwijgzaam tegen me zou zijn. Ze is een goed mens, maar ze heeft haar kuren.

Onderweg repeteerde ik nog even, wat ik Jake zou toevoegen. Ik zou hem meteen vragen, of hij een christen was. (Dat is een van de scherpste en giftigste pijlen, die we op elkaar kunnen afschieten!) Ik zou hem zeggen, dat het een fraaie christen was, die het gezag van de voorman negeerde en alleen maar voor zichzelf leefde, en de kantjes er af liep, en te lui was om te werken, en ... Ik had het allemaal goed in mijn hoofd zitten. Korst zou zijn euveldaden moeten bezuren!

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Ik was vroeg die morgen. Dat kwam zeker van die twist met Katrien. Er was nog niemand te zien. Ik begaf me regelrecht naar de berg des aanstoots. De puinheuvel was verdwenen! Met open mond keek ik om me heen. Neen, hij had zich ook niet verplaatst vannacht.

Daar kwam de verklaring al aanrijden in zijn oude en rammelende truck. Het was Jake Korst, die vriendelijk naar mij grijnsde. Hij sprong uit het vehikel en kwam haastig op me af. — He, he, zei hij in zijn sappige Zeeuws, — dat was me een vroegertje vanmorgen. Daar had ik me gisteren toch helemaal vergeten, het puin op te ruimen. Ik had haast, om thuis te wezen, want mijn vrouw was jarig, weet ge? Ik kon er vannacht haast niet van slapen. En ik maar bang zijn, dat gij er last mee zou krijgen, Arie. En dat zou erg zijn. We hoeven niet met stroop te smeren, maar we zeggen altijd tegen mekander: D'r is geen betere voorman dan Arie Dof ....

Zo teutte Jake door en ik geloof, dat hij het nog meende ook. En daar ging mijn opgestapelde woede! Daar ging mijn boze redevoering! Ik kon niet langer kwaad blijven op deze gezellige prater met zijn goede hart. Ik voelde me gevleid, om wat hij over me zei. Ik was gestreeld, omdat hij zo bezorgd was geweest voor mijn welzijn. Ik begon te lachen en het hele geval luchtigjes op te vatten.

(Vervolg op pag. 7)

WANTED

by import firm for British Columbia:

Detail-man

for visiting Variety- and Drugstores. Applicants should be energetic, preferably have some experience, and between 20 and 30 years of age. Apply box # 1761, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Clerk-Typist

required immediately by Burlington firm.

Must be accurate at figures and have knowledge of Dutch. Some bookkeeping experience preferred. Reply to: # 1762, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

BUYING?
SELLING?

struik
JOHN
real estate
TORONTO • 741-4404

LEONARD VERBEEK B.C.L. L.L.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE,
TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

WEERZIEN in CANADA en de U.S.A.

Ook Uw ouders kunnen deelnemen aan de

TIENDE Familie-Bezoek-Reis naar Canada

of the

TWEEDE Familie-Bezoek-Reis naar de U.S.A.

georganiseerd door de:

Nederlandse Christelijke Reis Vereniging, in samenwerking met de N.C.R(adio).V., de C.P.B., de N.C.V.B. en de C.B.T.B.

TIENDE CANADA-Reis, Reissom v.a. f. 1266.-

Heen:
Rotterdam — 26 mei 1965 met de "Rijndam" van de H.A.L.
Terug:
Montreal — 11 september of 5 oktober 1965, eveneens met de "Rijndam".

TWEEDE U.S.A.-Reis, Reissom v.a. f. 1221.-

Heen:
Rotterdam — 15 mei 1965 met de "Maasdam" van de H.A.L.
Terug:
New York — 7 september 1965) eveneens met de
Boston — 8 september 1965) "Maasdam"

Vrijblijvende inlichtingen ook over de financiering worden U of Uw ouders gaarne verstrekt door het

Centraal Bureau der Nederlandse Christelijke Reisvereniging
Weteringkade 22a, Postbox 1035, DEN HAAG,
Tel. 859302

N.C.R.V.

GIFTS FOR THE WHOLE FAMILY

SPECIAL OFFER

The big Read-To-Me Story Book, door W. G. Vander Hulst	$ 4.29
The Children's Bible, Anne De Vries	„ 4.95
Marian's Big Book of Bible Stories	„ 4.10
The Child's Story Bible, Catharina Vos	„ 4.95
My Picture Bible, Dena Korfker	„ 4.29
Egermeier's Bible Story Book	„ 5.25
The Bible Our Guide, G. Ingwersen	, 5.50
Leading Little Ones to God, M. Schoolland	„ 4.29
Bible Survey, Dr. W. Hendriksen	„ 4.95
The Bible and the Life Hereafter, Dr. W. Hendriksen	„ 4.29
More than Conquerors, Dr. W. Hendriksen	„ 3.75
Studies in Problem Texts, J. Sidlow Baxter	„ 3.80
Halley's Bible Handbook (1000 pages)	„ 4.29
The New Bible Dictionary, J. D. Douglas	„14.00
The New Bible Commentary, Fr. Davidson	„ 8.75
Barnes' Notes (for each Bible Book)	„ 3.80
„ „ Complete New Test., one volume	„14.00
Matthew Henry and Scott, Concise Commentary	„ 6.55
Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible	„10.95
The Biblical Expositor, Carl F. Henry, each vol.	„ 6.95
Cruden's Complete Concordance	„ 4.95
Science, God and You, Enno Wolthuis	„ 2.75
Genesis and Evolution, Dr. M. R. De Haan	„ 2.75

and many others.

Order Form

To: CHRISTIAN BOOK CENTRE — ANTON LAMMERS
36 Longwood Road North. Hamilton, Ont. Tel. JA 2-1234
Please send the books which I marked X

NAME ....
ADDRESS ....
PLACE ....

Since I order for at least $25.00, send entirely free the two-volume set (value $5.50) of Dr. P. Y. De Jong "THE CHURCH'S WITNESS TO THE WORLD" (BELGIC CONFESSION).

Philips Records in Canada

A great selection of hundreds of LONG PLAY HIFI RECORDINGS
Ask your Dutch Store or the larger Canadian record bars or chain stores

- POPULAR, MARCHES, ORGAN, CHILDREN
- SACRED MUSIC (Choirs and Solo singing, Hymns and Psalms)
- MUSIC FOR MILLIONS (highlights of classical pieces)
- Also a great variety of CLASSICAL MUSIC

Philips Records are the best!!

Importer: SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONT — PHONE 741-6563
Also BIBLES — BOOKS — NOVELS

Ontwapening

(Vervolg van pag. 6)

— 't Is okay, Jake, vergeten is menselijk. Er zijn wel ergere rampen gebeurd. En ik kan je wel zeggen: Jij bent ook de minste nog niet.

— Komt in orde, Arie, zei Jake naar gewoonte, hoewel dit nergens op sloeg.

Lachend togen we aan de arbeid. Tot de tanden gewapend was ik een half uur geleden uit huis gegaan, en heel mijn wapenrusting was verdwenen en mijn boosheid was helemaal weg. Jake Korst, die vrolijke en gemakkelijke Zeeuw, had me helemaal ontwapend....

Over dit soort van ontwapening dacht ik die dag diep na. Dit was toch wel de manier om vrede te stichten! Waarom deden we het niet vaker onder ons? Het moest toch mogelijk zijn, om zonder oneerlijk en onwaarachtig te wezen vriendelijk en tegemoetkomend jegens je tegenstander te zijn? En in dit verband dacht ik natuurlijk aan Katrien, die mij vanavond zwijgende zou ontvangen en niet eerder dan morgenochtend zou ontdooien. Ik besloot ook op haar de ontwapeningstaktiek volgens het recept van Jake Korst toe te passen.

— Katrien, 'k ben weer thuis! brulde ik enthousiast, toen ik tegen kwart over vijf mijn woonstede binnentrad. Vol spanning bleef ik luisteren. Geen antwoord. Ik haastte me naar de keuken en daar zat Katrien te zwijgen. Ze keek me verwijtend aan. Onder haar koelheid voelde ik me ook al kouder worden.

Toen zei ik met inspanning van al mijn krachten: — Katrien, wat zie je er toch patent uit! 't Is net, alsof je steeds jonger wordt. Hoe doe je dat toch? Laatst zei iemand tegen me: — Arie, zeid'ie, — je vrouw is zeker wel meer dan tien jaar jonger dan jij. — Wat bedoel je? zei ik, — zie ik er zo oud uit? — Nee, zeid'ie, — maar jij bent al over de vijftig, terwijl je vrouw, ik schat niet ouder dan acht-en-dertig is....

En zo kwetterde ik maar door om mijn echtgenote te ontwapenen. En, ja hoor, het werkte. Het ijs begon te breken. Evenals alle vrouwen moest mijn vrouw het afleggen tegen haar aangeboren nieuwsgierigheid. Tussen haar tanden door en mij vooral niet aankijkend, om maar niet te vriendelijk te lijken, vroeg ze: — En wie was het, die zei, dat ik zo jong leek?

— Het was mijn goede vriend en medewerker Jake Korst, antwoordde ik vlot.

— Wat? riep Katrien, — is Korst ineens zo'n goede vriend van je geworden?

Toen vertelde ik haar alles: hoe Jake me overrompeld en ontwapend had met zijn innemende woorden, en dat ik dezelfde politiek wilde toepassen thuis, omdat ik er niet tegen kon, wanneer mijn vrouw kwaad langs me heen liep.

Katrien begon zowaar te lachen en voordat het eten werd opgeschept waren alle onweerswolken verdwenen. Katrien deed neuriënd haar werk en zag er inderdaad uit, alsof ze evenals ik van 1913 is.

Vrolijk van gemoed begaf ik me 's avonds met buurman Mol naar de kerkeraadsvergadering. De buurman herinnerde me eraan, dat de pijnlijke discussie over de Avondmaalsviering zou worden voortgezet. Er was een voorstel geweest, om van nu voortaan zes keer inplaats van vier keer per jaar het Avondmaal te vieren. De dominee had dit zelf stevig bepleit en de meeste broeders waren er met hart en ziel vóór. Maar broeder Van Staken had zich hevig verzet. Als een twintigste eeuwse reformator had hij de broeders gewaarschuwd tegen de afval, die alom te bespeuren was, zelfs in de engere kring der broederen. Men wilde van het Woord af tegenwoordig, zo meende hij, en nu moest het sacrament er voor in de plaats. En zo gingen we het Roomse zuurdesem weer slikken en zo zou het gaan van kwaad tot erger. Het kwam op het Woord aan en hij wenste niet anders te doen dan post vatten bij de erfenis der vaderen!

Het was een vervelende vergadering geworden en men had een beslissing uitgesteld tot deze avond. En inderdaad kwam de zaak al spoedig weer aan de orde.

Broeder Van Staken was de eerste spreker en terwijl hij waarschuwend met zijn wijsvinger zwaaide, wees hij ons weer op de dreigende afval.

Toen — nog dieper onder de indruk van de ontwapeningslessen van die dag — heb ik het woord gevraagd en heb ik me er toe gezet, om Van Staken te ontwapenen. Ik zei, dat men achting en eerbied moest hebben voor de mening van Van Staken; dat het prachtig was dat er nog zulke trouwe wachters op Sions muren aanwezig waren (dat meende ik echt, al keek Van Staken me achterdochtig aan); dat ik de broeder hartelijk wilde bedanken, dat hij ons weer eens gewezen had op de gevaren; dat ik met Van Staken en alle kerkhervormers het wilde zeggen: — Het Woord moet men laten staan; Het zou dan ook in deze reformatorische geest moeten zijn, als we besloten tot zes maal Avondmaalsviering, waartegen ik geen enkel bezwaar had....

Ik denk, dat broeder Van Staken zich wat ontwapend voelde, want toen het voorstel in stemming kwam en werd aangenomen, stemde hij niet tegen, maar onthield zich alleen maar van stemmen.

Toen we in de koffiepauze bij het open luik van de keuken, ook wel buffet genaamd, onze koffie stonden te drinken, kwam de dominee op me af. Hij klopte me op de schouder, zodat ik een flinke scheut koffie morste, en zei: — Dat was een keurig spietsje van je, Arie. Heb je soms een boek gelezen, dat geschreven is door een meneer Carnegie en dat heet "How to make friends and influence people"?

Ik moest bekennen, dat ik het boek niet gelezen had.

— Maar misschien mag ik het eens van u lenen? vroeg ik aan de dominee, te laat beseffend dat dit misschien geen goede vraag was.

— Je komt het maar eens ophalen, Arie, zei de pastor, in het geheel niet beledigd; — ik kan het wel een paar dagen missen, ofschoon niet te lang, want ik gebruik het geregeld. En peinzend voegde hij er aan toe: — ...met afwisselend succes....

Arie.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Tweetal
te Bowmanville, Ont., P. M. Jonker te Brampton, Ont., en A. S. Van Eek te Fort William, Ont.

Beroepen
te Joure, Ned. (Geref. Kerk), J. Kuntz te Owen Sound, Ont.
te New Holland, S.D., John de Jong te Iron Springs, Alta.

Aangenomen
naar Haney, B.C., J. W. Jongsma te Burdett, Alta.

Bedankt
voor Bowmanville, Ont. (Maranatha), Dr. S. Woudstra te Ottawa, Ont.
voor Galt, Ont., H. Wittenbosch te Kingston, Ont.

REFORMED CHURCH

Beroepen
te London, Ont., J. Dykstra te Chatham, Ont.

Aangenomen
naar Canton, C.D., G. Rezelman te Whitby, Ont.

Bedankt
voor Guelph, Ont., H. J. Boekhoven te St. Catharines, Ont.

NETH. REF. CONGREGATION

Bedankt
voor Bradford, Ont., C. Hegeman te Sioux Center, Iowa.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt
voor Vineland, Ont., J. J. Rebel te Haarlem, Ned.

Het is nog niet te laat!
Wij kunnen U nog plaats aanbieden voor Uw
KERSTREIS NAAR
HOLLAND
voor $384.70
met een ticket naar Parijs en Londen. BOEK NU!
KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada
543 Brant St., Burlington, Ont.
Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813
(24 uur)

VOTE VOORTMAN
for
Alderman
in Ward 8 (Hamilton)
on DECEMBER 2
IF YOU NEED INFORMATION AS TO WHETHER OR WHERE YOU CAN VOTE, OR IF YOU HAVE TRANSPORTATION PROBLEMS, CALL:
383-2083 or
383-2403

Sunday Schools and Bible Schools
Please contact us soon for all reward books according to catalogue sent to you. We like to give good service but give us time.
It is time to write or visit us!
YOUR ADDRESS for ★ BOOKS, ☆ BIBLES, ★ RECORDS, ★ NOVELS, ★ PRINTING
Speelman's Bookhouse
10 Golfdown Drive REXDALE (ONT.) 741-6563

Hollandia KERSTKRANSEN

Ongelofelijk lekker!
Of U nu de korst of de spijs proeft, U proeft er dadelijk "**HOLLANDIA**" uit.
Zo zuiver van smaak...
zoals U van "HOLLANDIA" gewend bent.

VRAAG UW WINKELIER

Hollandia
MADE IN CANADA
the finest home style baking!

CANADA VANDAAG

door J. C. Tupker

②

De scholen en het onderwijzend personeel zijn uitstekend. Het naar school gaan is voor de kinderen ook op de middelbare scholen een feest. Er wordt hard gewerkt en wat belangrijk is, men leert de kinderen al heel vroeg zelfstandig te werken. De meeste leraren volgen na hun afstuderen nog voor tenminste 6 maanden een cursus op een "College of Education", waar men getraind wordt "hoe onderwijs te geven". Het Ontario College of Education in Toronto heeft internationale vermaardheid verworven. Tenslotte: men heeft het probleem van de sport opgelost door alle sport aan de school te trekken. De Principal van de school weet precies wat er gebeurt. Men houdt het binnen de perken en het kweekt een uitstekende team-spirit tussen de leerlingen onderling, waardoor de geest op de scholen subliem is. Er zijn eigenlijk geen andere sportclubs voor de schoolleeftijd.

In Ontario moet men eindexamen Klas 13 hebben om tot de Universiteit te worden toegelaten, het z.g. Senior Matriculation. De 13 klassen zijn ruwweg te splitsen in 8 klassen lagere school en 5 klassen middelbare, waarbij een zeer goede leerling de gelegenheid krijgt op de lagere school om één keer een klas over te slaan. Met een laag gemiddelde op het eindexamen wordt men niet tot een eerste-rangs Universiteit toegelaten en om een z,.g. Honors-Course te volgen moet men een gemiddelde hebben van ongeveer 7. Aan het eind van ieder jaar doet men examen en haalt men zijn jaar niet, dat wordt men van de Honors Course verwijderd. Na een Bachelors degree — voor een Honors Course na 4 jaar — gaat een deel door voor de Masters degree, dikwijls aan een andere Universiteit, heel dikwijls ook aan een Universiteit in het buitenland, voorlopig helaas nog niet in Nederland, want daar weet men nog niet wat men met iemand met een Bachelors degree moet doen. Ik hoop echter dat onze Economische Faculteiten een Bachelor of Commerce tot de doctoraal colleges zullen toelaten, daar kan m.i. geen enkel bezwaar tegen bestaan.

Ik meende U ook dit beeld, dit huwelijk- en school-tafreel van Canada te mogen laten zien om U het idee bij te brengen dat het leven in Canada voor de immigrant ook wat deze sector betreft zeker niet slechter is dan in Nederland. Moge het geheel U een zodanige indruk gegeven hebben, dat U niet al te veel medelijden behoeft te hebben met diegenen die in Canada wonen, want dat is beslist niet nodig. Een bewijs, dat zelfs mensen, die in Europa niet zo goed meekonden, na een verblijf van enkele jaren in Canada teruggekomen naar Europa, alsnog een succes van hun leven kunnen maken is geleverd door Mr. EUROPE No. 1. Jean Monnet evenals zijn broer Gaston konden op school maar heel matig mee. Hun vader was van oordeel "There was to be no nonsense of a University Education for his sons". En zo werd Jean in 1906 naar Calgary gestuurd om in die streek de Franse cognac van zijn vader's bedrijf uit te "peddelen".

—

Nu zou ik graag de draad weer willen opnemen bij waar ik U sprak over de meer dan 160.000 Nederlanders, die in de na-oorlogse jaren als emigranten naar Canada gegaan zijn, hun thuis er gevonden hebben en er over het algemeen een zeer gewaardeerde plaats innemen en daarna geleidelijk aan over willen gaan naar dat gedeelte van mijn betoog, waarin ik de Nederlandse zakenman aan de oren ga trekken, omdat hij m.i. te kort schiet in zijn activiteit ten aanzien van Canada.

Dames en Heren, ik leg U deze belangrijke vraag voor: Beschouwen wij deze 160.000 geëmigreerde Nederlanders als voor Nederland verloren? Ja, wel als staatsburgers, dat ligt in de rede, immers het merendeel van deze immigranten moet Canadees worden, dat is nu eenmaal de consequentie van emigratie. Men wordt niet gedwongen, men is vrij, maar het is onverstandig en ongewenst om in het buitenland te blijven wonen, daar te willen aarden, maar niet de nationaliteit van het land te willen aannemen. Maar — en dat is de tweede vraag, welke ik aan U voorleg: Maken wij niet een enorme vergissing als wij een groot deel van deze groep ook afschrijven als "Ambassadors of Goodwill" ten opzichte van Nederland? In publicaties van het Canadian Department of Citizenship and Immigration leest men, hoe uitstekend de Nederlanders integreren in het Canadese leven, dat de Nederlanders vergeleken bij andere immigrantengroepen verreweg het grootste percentage eigen zaken begonnen zijn nl. 44% en dat zij eveneens verreweg het grootste percentage innemen bij het beginnen van eigen landbouwbedrijven, nl. meer dan 60%. Denkt U nu niet, dat de Nederlandse Immigrantengroep een zeer grote groep in Canada is. Uit andere landen zijn na de oorlog aantallen emigranten gekomen, welke 2 tot 4 keer groter zijn dan onze groep Nederlanders. Ik noem U de Italianen en ook de Duitsers.

Behalve de ruim 160.000 Nederlanders, die na de oorlog naar Canada geëmigreerd zijn, is er nog een heel grote groep Nederlanders, die z.g. old-timers, ongeveer 250.000, waarvan een groot deel tussen de twee wereldoorlogen naar Canada gekomen is. Vele van deze mensen hebben een harde tijd in Canada doorgemaakt. Desondanks ziet men over heel Canada de representanten uit de tweede generatie van deze groep, die leidende posities innemen.

Mijnheer de Voorzitter, met de uitstekende voorlichting, welke Uw Kamer geeft aan iedereen hier in Nedcrland, die geïnteresseerd is iets over Canada te weten te komen. Èn met het voortreffelijke samenspel dat Uw Kamer heeft met de Nederlandse Ambassade in Ottawa en de Nederlandse Consulaten over heel Canada en hun commerciële afdelingen. Èn met de aanwezigheid van Canada Netherlands Councils in Canada, verenigingen van vooraanstaande Canadese en Nederlandse zakenlieden, die zich de versteviging van de Nederlands-Canadese relaties ten doel stellen en daarbij onomwonden als punt 1 van hun programma vermelden: versteviging van die banden door bevordering van de handel tussen Canada en Nederland, gevoeg daarbij de aanwezigheid van duizenden Nederlanders geïntegreerd in het Canadese leven, waarvan er zeer velen gaarne hun schouders onder een Nederlands initiatief zouden zetten en daarvoor ook de kwaliteiten bezitten. Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, op grond van al deze factoren, zou ik gaarne mijn derde vraag aan U voorleggen: Waar ter wereld liggen de bijkomende omstandigheden gunstiger voor de Nederlandse zakenman en voor de Nederlandse exporteurs dan in Canada?

Canada is een jong land, toch bestonden er ook in het verleden al zakelijke contacten tussen Nederland en Canada. Het zal velen van U niet onbekend zijn, dat dank zij de hulp van Nederlandse financiële instellingen het laatste gedeelte van de spoorlijn van de C.P.R. door de Rocky Mountains gebouwd kon worden, waardoor de zo belangrijke treinverbinding tussen West en Oost Canada is ontstaan, een spoorlijn die loopt van Vancouver in British Columbia aan de Pacific Ocean naar Halifax in Nova Scotia aan de Atlantic Ocean over een afstand van 5000 mijl. Het is een grote eer voor Nederland, dat onlangs een Amsterdammer, de heer Jiskoot van het Bankiershuis Pierson, tot Commissaris van dat machtige lichaam Canadian Pacific Railways gekozen is. Misschien heeft zijn benoeming te maken met het feit, dat het aandeel C.P.R. al sedert 1886 op de Amsterdamse Beurs genoteerd is, hoewel boze tongen in Canadese Beurskringen fluisterden dat nu misschien de Heer Jiskoot het antwoord zou kunnen geven, waarom de waarde van het C.P.R.-aandeel, waar gedurende jaren geen beweging in zat, alleen in het laatste jaar al meer dan verdubbeld is.

Canada is een gecompliceerd land, niet door zijn tweetaligheid, maar door zijn grote afstanden en zijn dunne bevolking. Men moet ook niet Canada onder handen nemen from coast to coast. Vergeet U niet, dat tweederde van de bevolking van Canada of ongeveer 12.000.000 mensen wonen in de provincies Ontario en Quebec, waarvan de grootste steden Toronto en Montreal alleen al drie miljoen inwoners bevatten. Deze area is derhalve zonder te veel moeilijkheden te bereizen, bovendien hebt U daar de grootste groep Nederlanders wonen, omdat meer dan 50% van onze immigranten zich in Ontario gesettled hebben.

Canada is dus ook weer niet zó gecompliceerd. Het heeft een koopkrachtige markt, waar de afnemers er aan gewend zijn, dat een zeer groot deel der produkten geïmporteerd wordt. Canada is een land, waar een actieve bevolkingspolitiek wordt gevoerd, de immigratie gaat door. Een geslaagde export naar Canada kan een vóór-phase vormen voor export naar de United States, waar een tienvoudige markt van nog hogere levensstandaard ligt. Het is heus niet een op zichzelf staand geval, waar het gehele Noord-Amerikaanse continent exclusief vergeven is aan een of andere snuiter in de States die eens een monstertje aanvroeg! De States en Canada zijn twee verschillende begrippen. Een exporterend bedrijf, dat een greep op de markt in Canada wil krijgen, moet een importerende tegenpartij zien te vinden. Dit kan door vestiging van een eigen kantoortje, werkend met de hulp van geintegreerde Nederlandse immigranten of misschien beter nog met de hulp van een partner in een "joint venture", iemand die de markt kent en de eisen van de markt kent. Daarnaast is er een grote keuze van importeurs van aanverwante artikelen, importerende chain-stores en grote warenhuizen, die een groot deel van de verkoop in Canada bestrijken.

De transportverbindingen met Canada zijn eerste klas. De C.P.A. (Canadian Pacific Airlines) vliegt 2 x per week rechtstreeks van Amsterdam naar Vancouver en de K.L.M. heeft gedurende een groot deel van het jaar een dagelijkse non-stop vlucht Amsterdam—Montreal. Ook het vrachtvervoer van de K.L.M. komt er meer en meer in voor "ijlgoed" zendingen. Vrijwel alle Nederlandse scheepvaartlijnen onderhouden regelmatige diensten zowel op Oost als op West Canada, terwijl de Canadian Pacific Steamships en the Saguenay Shipping Company hetzelfde doen. De Oranje-lijn, U in het bijzonder bekend, Mijnheer de Voorzitter, mag als de pionier genoemd worden voor het internationale verkeer op de Great Lakes met het laten varen van kleinere vrachtboten van West-Europa naar Montreal, Toronto, Hamilton, Fort William, Chicago, Cleveland en Detroit. Dit pionieren van de Oranje-lijn had tot gevolg dat ook andere landen zich voor de Great Lakes gingen interesseren en mede als gevolg van deze activiteiten werd een jaar of acht geleden de machtige St. Lawrence Seaway geopend, waardoor het nu mogelijk is, dat ook grotere oceaanstomers tot ongeveer 10.000 ton de grote meren kunnen bereiken. Bent U het met mij eens dat ook door de transportfaciliteiten de bijkomende omstandigheden voor de Nederlandse zakenman en voor de Nederlandse exporteur wederom gunstiger komen te liggen dan voor andere landen? De haven is voor de Canadees een onbekend begrip. Zou het b.v. voor de Vereniging "De Rotterdamse Haven" niet een aardig initiatief zijn als zij b.v. in Montreal en Vancouver via hun Nederlandse contactpunten aldaar tot oprichting van een haven-vereniging zouden kunnen adviseren, misschien als sectie van de Canada Netherlands Councils?

(Slot volgt.)

FIVE ROSES WAARBORGT U VOLLEDIGE TEVREDENHEID OF UW GELD TERUG

AN INDIAN VERSION OF THE TWENTY-THIRD PSALM

The great father above a Shepherd Chief is. I am His and with Him, I want not. He throws out to me a rope, and the name of the rope is Love and He draws me to where the grass is green and the water not dangerous, and I lie down and I am satisfied.

Sometimes my heart is very weak and falls down but He lifts me up again and draws me into a good road. His name is "Wonderful". Sometimes, it may be very soon, it may be a long, long time, He will draw me into a valley. It is dark there, but I'll draw back not, I'll be afraid not, for it is in between the mountains that the Shephard Chief will meet me, and the hunger that I have in my heart all through this life will be satisfied.

Sometimes He makes the love rope into a whip, but afterwards He gives me a staff to lean upon. He spreads a table before me with all kinds of foods. He puts his hands upon my head and all the "tired" is gone. My cup He fills, till it runs over.

What I tell is true. I lie not. These roads that are "away ahead" will stay with me through this life, and after; and afterwards I will go to live in the Big Tepee and sit down with the Shepherd Chief forever.

— by an anonymous Indian.

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTORS AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

KOM NAAR BRAMPTON (ONT.)

(The Fastest Growing Town in Canada)

MET AL DE VOORDELEN DAARAAN VERBONDEN.
Praat of schrijf met

F. HARKEMA, Real Estate Agent for Harold S. Hare Ltd., 134 Queen Street East, Brampton.

IK HELP U GRAAG MET ZOEKEN NAAR WERK, EN BIJ DE EVENTUELE AANKOOP VAN UW HUIS. OOK BEHULPZAAM IN HET VERKRIJGEN VAN EEN NIEUWE HYPOTHEEK.

Phone 451-2327
or 451-2390

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

WIJ kunnen wel zeggen

KIJK, ZO BRANDEN RITMEESTERS!

maar weet U er dan alles van? Neen! 'n Ritmeester moet U roken. Geniet van het weelderige aroma en U weet hoeveel meer U met RITMEESTER geniet van Uw zelfde sigarengeld!

Niet voor niets is RITMEESTER de meest gerookte Nederlandse sigaar in Canada.

"ELK RITMEESTERMERK EEN MEESTERWERK"

Sigaren:			*Cigarillos:*		
Half Corona	5	$ .65	Saluto	10	$ .55
Capo	10	1.15	Quick	10	.60
Chic	10	1.25	Page	20	1.15
Miranda	10	1.50	Livarde	20	1.39
Parmant	10	1.55	Ritme	20	1.80
Fiat	10	1.90	Pikeur	20	1.95
Major	10	2.—	Regio	10	1.10
Ideaal	10	2.—	Rozet	5	.55
Gracia	10	2.50			

ALLEEN-IMPORTEURS:

VAN'S Importing Limited

BOX 826 HAMILTON, ONT.

In Canada is het woord voor banden Goodyear

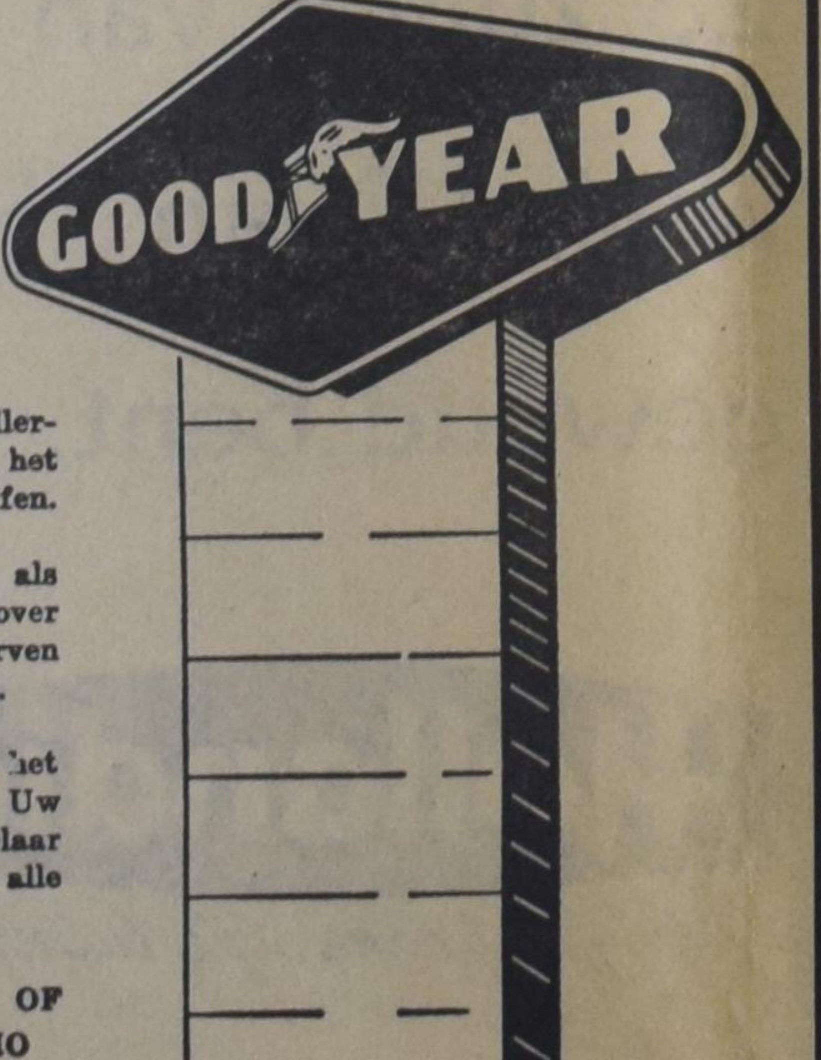

De Goodyear Diamond is het teken van het allerbeste in banden en banden service. U zult het overal in Canada, waar U ook rijdt, aantreffen.

Goodyear heeft banden vervaardigd zolang als men ze nodig heeft gehad. Goodyear heeft over de jaren een benijdenswaardige reputatie verworven door kwaliteitsprodukten en coulante bediening.

Kijkt uit naar de Goodyear Diamond. Het is het teken van de hoogste waarde in banden voor Uw auto, vrachtauto of traktor. De Goodyear handelaar heeft alle maten en soorten banden die op alle merken voertuigen passen.

THE GOODYEAR TIRE & RUBBER CO. OF CANADA LTD., NEW TORONTO, ONTARIO

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

A SIGN CALLED ELIZABETH

MARY'S VISIT TO ELIZABETH — Woodcut by Christoffel Overvoorde

It was so human and it, therefore, seemed to be so unimportant.

Mary would become a mother. From the moment she knew this, everything in her life and everything in the world was less important. It is therefore quite understandable that soon after the ange lleft her, she hurried to the hill country to see her cousin Elizabeth. Mary could not keep quiet about it. Who could?

Yet, Mary gets such a difficult secret. Could she not talk to anyone about it? She would not dare, not even, or rather, especially not to Joseph. Even he would not understand her. But the angel had mentioned Elizabeth's name and this name was mentioned "as a sign". Therefore, up to the hill country!

And there we see her go, hurrying through the streets, and along the highways: a lonely individual in the community.

• • •

Elizabeth.

What do we know about her? Not very much. The Bible says that she was upright, devout, blamelessly observing all the commandments and ordinances of the Lord, together with her husband Zacharias. Both were old and they had no children.

Yet her name was Elizabeth, which means: *My God is an oath.*

What a difficult name? Especially when you think that your life has lost its purpose. Many times it must have created a tension in Elizabeth's life; looking out of the window and seeing all those children playing around, while her home was empty, silent. And yet her name was: My God is an oath.

Another lonely individual in the community.

• • •

And the angel said ". . . For nothing is ever impossible with God".

Now watch those two lonely individuals when they meet. Luke writes that as soon as Elizabeth heard Mary's greeting she spoke with a "strong" voice. As if he would say, as soon as you come into personal contact with Christmas, it seems that many feelings within you want to come to expression simultaneously. Her whole being, even the as yet unborn baby, comes into ecstasy. Events had been so wonderful and overwhelming for Elizabeth, that what had impressed her most of all is that all this happened to *her*. "And how did this happen to me, that my Lord's mother should visit me!"

Don't say now that this happened to Elizabeth only, and that what she experienced cannot be experienced by anyone else. Mary's response to what Elizabeth says speaks an altogether different language. Mary did not say to Elizabeth, that the joy of their secrets could be shared by the two of them. Far from it. In prophetic perspective she sees the blessings of Christmas extended to *generations*. Mary is not the lonely individual in the community anymore, but she feels one with that great throng of those, who magnify the Lord. Two times she mentions all generations. She strongly feels the unity with Israel, God's servant, and she traces God's mercy back as far as Abraham. Hear her sing about the life in God's fellowship: "He scattered the proud in their hearts' imagination; He dethroned princes and lifted up the lowly, the needy He supplied to the full with good things and the rich He sent away empty-handed."

You see, the loneliness is gone, when God appears in the community of His people.

Mary, the mother of the Lord, comes to Elizabeth, my God is an oath.

Yet, neither Mary nor Elizabeth are outstanding here. But behold your God! See Him at work! The wonder of Christmas is God doing the impossible: the virgin Mary is expecting a baby, "which shall be called the Son of God", and Elizabeth is "to be mother of a son in her old age."

Nothing is ever impossible with God—nothing, not even the redemption of stubborn sinners.

Because the sign still is: My God is an oath. D.F.

"YES" YOU MAY!

Adapted from an article by Prof. Dr. J. Waterink.

In a previous article, we discussed the ability of parents to say "no" to their children when necessary. At this time, I point out that parents must also be able to say "yes".

You may think that to say "no", at the right time is quite an art, but to say "yes" in certain circumstances even more so.

— — —

Lots of parents say "yes", but do so rather hesitantly. When children ask or want permission to do something, they might say: "Well, I really don't know", or, "Oh, what shall I say", "I guess it's O.K.".

That hesitant "yes" could be risky. It proves that the parent is not quite sure, whether it should have been "yes" or "no".

I realize that in every case you can't always be positive right away: but I know also that parents sometimes make a habit of answering hesitantly.

There is an element in it, which I could best explain by saying that the parents are trying to hide. Probably, very unconsciously, but nevertheless, if something doesn't work out as they had expected it to, they can always say: ',Well, I wasn't really for it in the first place. But you know how children are, they keep on and on about it, and then as mother . . . you naturally say: well all right".

Pedagogically, such a hesitant "yes" answer is far from safe. It gives children the impression that there are lots of things in this world, in which there is something against, but that you do them anyway, because it is easier not to delve too deep into certain things.

A hesitant "yes" so easily gives children the impression, that when there is doubt go ahead and do it.

And this even more so, because some parents have made such a habit of hesitating. Sometimes when not at all necessary.

— — —

There is another type of "yes".

Mother started by saying "no". But the children begin to wheedle and implore. "Please mother, why can't we go, everybody else can go?" And you probably know all the other arguments and excuses they bring into the picture. "We are never allowed to do anything", "Please? Just for this once?"

At last, sick and tired of listening to their wining, mother says: "O.K. then, but just for this one time, I still don't think it's right, but it's up to yourself". Or: "I suppose it's O.K. if the others can go too."

This kind of "yes" is dangerous. Unless — and this should be stressed — mother usually starts out by saying "no". That's possible too. Some parents always begin this way. And then the children are clever enough to find out that if they keep bothering them long enough, their parents will finally give in. But this is not the type of case I want to discuss at this time.

I now wish to deal with cases, in which parents feel they must absolutely say "no" to their children. I am imagining too that these parents will also spontaneously say "yes" once in a while. Keeping this in mind, we can safely assume that if they say "no", they have every good reason to do so. Should the children whine and wheedle, then that usually proves the fact that their "no" is not always maintained. This type of upbringing is undecided. I mean, an upbringing in which more often as not "no" is said when it is not at all necessary. The children do not learn discipline, or to subject themselves to their parents wishes, and they are not taught responsibility. In connection with that they receive a peculiar impression about authority, and what it really is. I feel it is unnecessary to go into the dangers caused by it.

— — —

The educator must at times be able to say "yes". There is no objection at all, that parents, when their children ask them something, say "I need a little time to think about it". It is good that they take the time to weigh the pros and cons. Then they have to make a decision either "yes" or "no". If it is "yes", it must be "yes" completely and openheartedly. They should not take the attitude of: "Well, look here, I'm not really for it, but if this is what you want . . . well, O.K.". That is not nice for the children. Because if they then do what they asked they feel mother and father have not really sanctioned it. This causes estrangement between parents and children. For doesn't love demand that they abstain, should they feel mother and father are not really in agreement? So if they go ahead with that, for which they requested their parents' permission, and for which the answer was a rather halfhearted "yes", then they do something in conflict with their love towards their parents.

The big question will always be: is openness and contact always present in parents,in everything the children do? Children must see their fathers and mothers as people, who give leadership in their lives. They are, parents, those parents know it, and you can count on them.

If children can't see that in their parents, then they lose all respect for them.

— — —

The "yes" that parents give, does not always have to be short and forceful. It could be "yes" followed by "because".

This may sound strange, but I mean this: children sometimes ask things which parents will allow, because they are convinced that, in spite of the fact that certain dangers are involved, this time they can give their permission. In such a case it is an excellent idea, when father and mother say, for instance: "We may let you go there, or, do this, because . . ." Do by all means give your reasons and motives for letting them do a certain thing. For example: "because we trust you". Don't say: "We are saying "yes", under one condition, that you do this or that". That is not a real "yes". The real "yes" is a complete "yes", and that real "yes" may have a motive.

It works much better if parents say: "You may go, because we trust you", then, "You may go, but take care that you can be trusted". "But", someone may ask, "what if you don't completely trust your child?" Then by all means let your answer be "no".

— — —

One observation in conclusion.

Try to always educate and bringup your children positively. We must not always say: "don't do this," or "don't do that". Try to direct yourself in saying: "do this", and "do that".

Don't say to a small child: "Johnny keep away from the coffee table", but say: "Johnny, why don't you go and play with your toys." And don't say: "Johnny, don't make such a mess", but, "Johnny, will you please pick up your toys?"

In summing up the previous article and this one, the object of it is: Educate and bring up your child in a positive sense. Have the courage and strength to say "no" when it should be "no". And have the faith and courage to say "yes" if it may be "yes".

And whether it be "yes" or "no", commend your children in God's hand always.

Dr. P. Y. DE JONG
Dr. R. KOOISTRA
Rev. F. GUILLAUME
Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE

No. 10

GOD SHOWS JERUSALEM'S DOWNFALL THROUGH EZEKIEL

Ezekiel 24.

BACKGROUND NOTES

A. True and false prophet. To be a prophet of Jahweh means a total surrender to Him. A prophet must make himself completely available to God without any restrictions whatsoever. Jonah is a classic example of the man who refuses to be such a prophet. Ezekiel and Hosea are among the prophets whose service involves them in deep personal suffering. Do you know other examples? A total surrender is undoubtedly one of the marks of true prophecy.

The second mark we would suggest, is illustrated by the beginning of this chapter. God tells Ezekiel the date on which the siege of Ezekiel would begin. Ezekiel was a prophet in captivity. See Ezekiel 1 verse 3. The river Chebar is a channel somewhere in Messapotamia. In 2 Kings 24, we are informed that Jehoiachin gave up the defence of Jerusalem after he had governed for only three months. He and all princes and the mighty men of valour, among whom Ezekiel had been placed, with all craftsmen and smiths were taken away from Jerusalem to Babylon, to a "revelation along the channel Chebar". (II Kings 24:14). What was left over was not much: **none remained save the poorest sort of people of the land.** This happened in the year 597 before Christ. Nebuchadnezzar gave Matanniah king over what was left of the realm of Judah, and changed his name to Zedekiah. God still gave time to His special city, the city of God's temple and of David's throne. But it did not help. Zedekiah refused to be radically obedient to the Lord. In II Kings 25:1 we are informed of the exact date (the ninth year of his reign, of the tenth day of the tenth month) on the beginning of the final siege of Jerusalem. After 18 months 586 B.C. the city would be captured by the Babylonian forces.

Our chapter tells us that Ezekiel announced that. How could he have know, if God had not told him?

B. Sin and total depravity. This chapter contains one of the strongest accusations of the people in Jerusalem securing the siege of Nebuchadnezzar. It shows how the power of sin is always present. It shows how sin defiles. The covenant people of Judah were assuming a sort of holier-than-thou attitude, they were not aware of their corruption. Sin and sinning produces a kind of filth, scum, rust on iron or vertigress on copper. See also Psalm 51. Compare also Job 14 verse 4: Who can bring a clean thing out of an unclean? Not one.

C. Office. Of this chapter we like to mention here in that office. Ezekiel had sufficed the loss of his dear wife "the desire of his eye" (verse 16), and he will not even be allowed to mourn. He is not supposed to show that he is sorrowful. This was very strange. Especially so strange, since mourning was practised much more intensively and elaborately than now. It must have been very difficult for Ezekiel who also was a true Israelite, child of his time and a loving husband.

THE OUTLINE

The exact date, verses 1, 2.

Which date does Ezekiel have to write down? What happened on that date? Why is it the beginning of the final downfall? The people at Chebar in captivity were still hoping that the people of Judah would send an army for their deliverance, though this hope had grown rather dim during the nine years they had spent in captivity.

Why does God not give us the exact date of the second coming of Christ? Are dates less important in the time of the New Testament then they were in that of the old? Compare also our text with Acts 1:7 and Matthew 24:32.

Bloody meat in a rusty pot, verses 3-14.

Ezekiel has to address his people very carefully. It is possible that he also acted out this parable, using the audio-visio method. But perhaps this was not necessary for the understanding of the parable.

Ezekiel had to put several pieces of good meat in a pot, a caldron, pieces of juicy meat. With them goes a number of good bones, tasty, marrowy bones. Sufficient water has to be added also (vss. 4 and 5). The difficulty seems the action in some of the bones under the pot, apparently something went wrong in the text in the oldest copies of Ezekiel we have. Verse 5b will mean either: burn a pile of wood, or put the bones in the pot under the heat.

Why all these preparations for a good and tasty meat? The Lord announces to Ezekiel that two painful discoveries will be made.

First of all, the people will discover as soon as the meat is well done, that it still contains lots of blood. Now nobody can eat it, it is unedible. See Gen. 9:4. Remember, meat was in those days not a daily food, but a special treat. Too bad then that this huge pot with delicious meat was lost. The fatted calf was not to be eaten.

Verse 7 states first that the blood is underneath, and in verse 6b we see how the meat is taken out of the pot, piece after piece. Why was there still blood? The answer is in verse 7b. When they butchered the animals they were too much in a hurry. The meat was not butchered in the kosher way. Why not? They have not even taken the trouble to cover the blood which was spilt on the rock with earth and dust. Here you see the true captivity in sin. Sin leads always to greater sins. Sin makes in the long run unashamed. (Proverbs 30:20). The problem becomes even more complicated in verse 8. Here Jahweh says that: **"I have set her blood on the top of the rock, that it should not be covered".** The sin of Judah was not according to God's will, nevertheless, it did not happen without God's permission. God let Judah use the opportunity through its own sin. The fatted calf shows that Israel never grew up spiritually to maturity. They never outgrew the fleshpots of Egypt. (Exodus 16:3)

Can you give other examples of the fact that sinful acts of human beings are included in the council of God? See also Acts 2:23. Also in the history of our salvation we discover an interwovenness in the acts of God and those of men. See also Isaiah 53.

But in Jerusalem, God had waited a long time, and even nine years after the first capturing of the city, permitted them to come out into the open to such an extent as to demand the punishment of the people by God. Here to the wages of sin are death, Romans 6:23.

What is the second painful discovery? It is the rust of the pot, its scum, or in case it was copper or brass caldron, its vertigress. This is mentioned in verses 6, 11 and 12. After the bloody meat has been thrown out of the pot, it had to be put on the fire, empty. It had to be heated till it melted yet, the result was disappointing, verse 13.

Do you think that verse 13 and verse 14 can be the last thing which God tells His people? Look up the last verse of the prophecies of Ezekiel. The people of Jerusalem trusted in the safety of Jerusalem with an almost superstitious confidence. God would never give up "His city", they said. Why not? According to them.

For this reason the people of Judah called Jerusalem a pot, a caldron. They said ihr (city) is sihr (pot). But the Lord said: Your ihr, sihr is full of rust, I took it up many times without result. Doesn't this prove that man cannot save himself? Sin produces rust, a coating or deposit of total depravity. Sin effects our very human nature. Our nature become corrupt by sin. Do you think that we also often take the attitude of the people of Jerusalem in our churches: this holier-than-thou attitude, the Lord is on our side?

Widower without tears, vss. 15-27.

Ezekiel loved his wife very much. Why? He had to announce himself that his wife would die and that he would not be allowed to mourn. So it happened. The solution of this event is in verse 22. On the day that Jerusalem would fall into the hands of the Babyonians, eighteen months later, the people at the Chebar would not mourn either. Why not? They would not know. In those days there were not the means of communications we have today. Thus Ezekiel is more than a preacher, he himself is a sign. What is the difference between a preacher and a sign? How demanding office can be! Is it still demanding? What did Jesus say about the Kingdom of heaven, cf. Matth. 19:12, 18:8 and 9. How radical should we be in our devotion to God? Is dedication sufficient or should dedication also imply strict obedience? On the day that the first one of them, who escaped from Jerusalem, is to arrive at the Chebar, Ezekiel will speak again. Now he will be dumb for more than 18 months, awaiting the judgement of God.

What is Man: Dignified or Naked?

by

DR. P. G. SCHROTENBOER

One of the most widespread ideas that is influencing the course of human events these days is that of the dignity of man. It makes little difference to which group or party you lend your ears: you will hear their spokesman affirm the inalienable rights and worth of every human individual.

Humanists of course speak eloquently, even reverently, of the dignity of man. I say 'of course' for true blue humanists acknowledge no law above man. Reverence for personhood is a chief article of their creed. In the words of Swinbourn they say: "Glory to man in the highest for man is the master of things".

But others advocate it as well. Martin Luther King in his drive against segregation in the South of the U.S. hails this as a bedrock reason why the color bar must be removed. It violates the right of the human person. For his fight for human rights he recently was granted the Nobel Peace Prize.

The rights and privileges of man, which stem from his innate worth provide, according to the late Pope John, the basis for international peace. In promoting relations between public authorities and individuals, Pope John said that civil authorities should not solely use threats or fear of punishment to promote the common good of all. Even if civil authority did move men hereby to do good, "this would be altogether opposed to their dignity as men, endowed with reason and free will. . . . Since by nature all men are equal in human dignity, it follows that no one may be coerced to perform interior acts." Catholics too, you see, champion the dignity of man. Peace on Earth has been well received.

— — —

And Protestant Christians, yes conservative, orthodox, truly evangelical men, say the same. The Christian Labour Association of Canada states in its constitution that its principles are based upon the dignity of human beings and their equality before God. Then too, from an entirely different corner, a Canadian jurist said: "The prime purpose of the rule of law in a free and orderly society is the maintenance of the dignity of man as an individual." The dignity of man is one of those ideas that all people seem to accept.

It seems moreover that Scripture supports this modern view when it says of man: God has crowned him with glory and honor and put all things under his feet. Pope John in his Encyclical referred to Psalm 8 for proof of his view.

I would point out also that this idea is not only very widespread, but is in the center of debate and loaded with much feeling. People are hypersensitive about what is said of the dignity of man. It touches their dignity and honour. In championing this idea man is talking about himself. And apparently he likes to hear and say nice things about himself.

Men are therefore very sensitive about denials of men's dignity. Think of the storms created by the racial discrimination in the United States. It strikes at the heart of the dignity of the human person to have persons discriminated against because of their colour. Think of the poor press South Africa gets continually the world over because of its policy of apartheid. That policy does not affect western man here and now in the sense that he is set apart, but the idea of apartheid touches man in the solar plexis of his dignity and worth. Modern liberal man opposes apartheid with a holy passion. It violates his religion. It causes him to fail to see the irony in boycotting a nation because of its policy of apartheid.

Because the idea of the dignity of man touches him in a most sensitive part of his being, we may expect that it will increase in intensity and power in the coming years. Pope John said rightly that men are becoming increasingly more conscious of their dignity as person. Therefore there is the striving for equality and advancement the world over.

It should not be included, however, that the fact that almost all classes of men speak approvingly about the universal dignity of man means that they all accept the idea in the same sense. The idea of the Roman Catholic is not precisely the same as the liberally minded integrationist; the idea of the humanist is not that of the Christian Labour Association. It is rightly said, when two men say the same thing, it is not the same thing that they say. It will therefore be well worth our while to consider what Scripture teaches in order that we may know and proclaim THE CHRISTIAN IDEA OF THE DIGNITY OF MAN.

The salient points of the Christian idea of man's dignity are three:

1. How insignificant he is in God's eyes compared with the rest of creation.
2. How high he is in his position where God placed him.
3. Christ, the perfect man, restores man to true dignity and honour.

MAN INSIGNIFICANT

What is man? Both Psalm 8 and Hebrews 2 ask the question. In both passages we are told to consider man, to look at him and see him for what he is. View him as a part of and compare him to the whole world.

What is man? A man asked this question when he on a clear night contemplated the starry heavens. He swept with his gaze the endless expanse and then looked at himself and thought: what must I look like in the eyes of God? In comparison with the heavens, I am nothing. In the idiom of Isaiah, I am less than the fine dust of the delicate balance.

Since then man has not grown in size, really. He is still small. The value of the chemicals of his body is on the average worth only 96¢. And in comparison to the universe, (if it is not expanding, at least our comprehension of its size is) man is so small it is a marvel God does not forget man is there. Have you paused to ask whether a laboratory technician who is growing a culture of microbes, after he veiws them under the microscope, later remembers them all individually? After a long week-end he may forget the whole culture. It is baffling then to think that God still remembers that man exists.

And the shocking fact is that God comes to visit man. When the Queen visited Canada she did not stop in for a visit at your home. Nor mine. Of course not. But Almighty God comes to abide with man. And what is man that God should do this?

It should not escape us that the true conception of man in the Christian view which is shaped by the message of the Word of God, considers man from the viewpoint of God. When we exclaim how significant he is we mean: how small and unimportant he must look to God who made the heavens, who set the stars in their courses and with clock-like precision directs the planets. (You will pardon the comparison for we in fact set our clocks by the stars, not the stars by our clocks). The Christian view at no time considers man without reference to God. Man has no substance and cannot exist by himself. Man is only a reflected being: an image of the Creator. Therefore we try to see man AS GOD SEES HIM.

This the humanist does not do and does not want to do. This modern man by and large neglects completely. He would consider man in himself, or in comparison to the world, but he seldom if ever rises to the high point where Scripture places us, namely to the vantage of God.

No view makes man so small as does the Christian. Man is almost — nothing.

MAN EXALTED

To see man's true value and dignity one should see not only what he is compared to the world, as he looks to God, but also what God has done to him. Both the Psalmist and the writer to the Hebrew Christians state that God made man and placed him. God made man a little lower than angels and crowned him with glory and honour and placed him over all the works of His hands. In fact, God put all things under man's feet.

(To be continued)

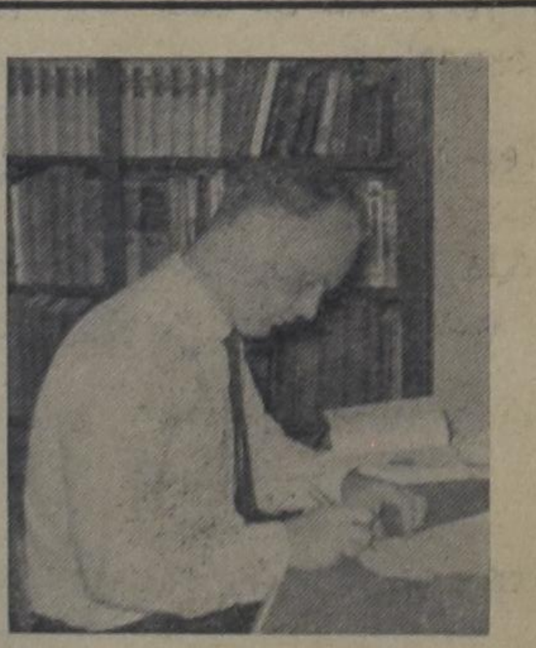

On Second Thought

by

COR W. BARENDRECHT

A MOVEABLE FEAST

Another season of startling changes around the home, in the store, and in the city has begun. They are here again, the tinsels, the colored lights, the trees. A season has returned in which people suddenly are possessed by the idea of giving.

Instead of playing an old tune, let me draw your attention to a short article that recently appeared in a religious weekly.* Written by the Reverend Mr. Rolf L. Veenstra, the article was entitled, "Giving".

"A year ago," so the writer says, "Harold Camping asked the penetrating question as to Christmas, Whose birthday are we really celebrating? One would never guess the right answer by knowing the recipients of the gifts."

Come to think of it, are we doing much more than celebrating ourselves in our Christmas giving? Has not yet the whole idea of giving in this season become a ritual that has little or no relevance to the One whose birthday is supposed to be celebrated?

I say, Is supposed to be celebrated, because I do not believe that Christmas is intended to be a celebration of the birthday of Christ. Even though through the years Christmas has become a celebration season, a carnival of gifts, and a display of so-called goodwill, Christians have never intended this turn for the worse. It would seem more correct to say that Christmas — we still don't have a better term — is a church feast concerning the nativity of Christ.

The conflict and the controversy, it seems to me, begins when we compromise a feast of the Christian church with a secular carnival. Wherever that conflict exists, a change of the direction of our giving, as the Reverend Mr. Veenstra advocates, does not really solve the problem.

Says he, "If there is no better way of celebrating Jesus' birthday than giving presents, then for the sake of all that makes sense let us imitate the Wise Men and give them directly to Christ and his cause."

The exchange of gifts, as it is customary on this continent, does, however, have no religious significance in itself. It is at best an expression of love, of appreciation, of affection, and in the worst case it may be a bribe. Such Christian expression of love or appreciation does not meet any disapproval from Scripture. Neither am I persuaded that it is displeasing in the sight of the Lord. The urge to express one's affection by giving a present is common to all men. In directing one's giving to Christian causes instead of to loved ones he must of a necessity make another compromise. Such a compromise may, in turn, lead to the notion that the birthday of Christ is properly celebrated when a sum of money is donated to His cause.

(Continued on page 11)

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN NOVEMBER

No. 134
Author: H. Molnar
Black: 9 pieces

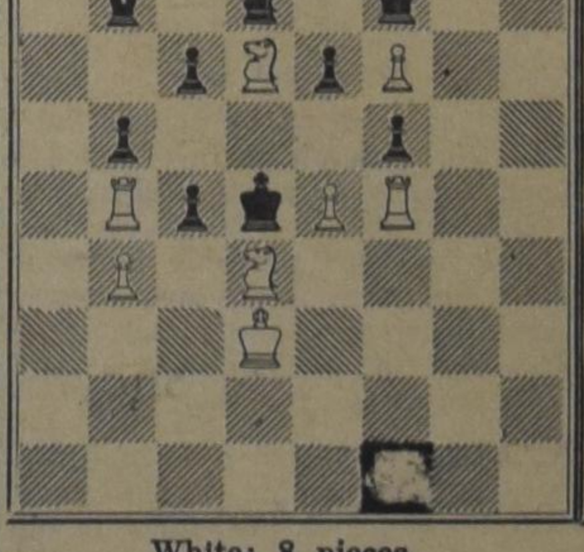

White: 8 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

No. 135
Author: P. A. Koetsveld
Black: 11 pieces

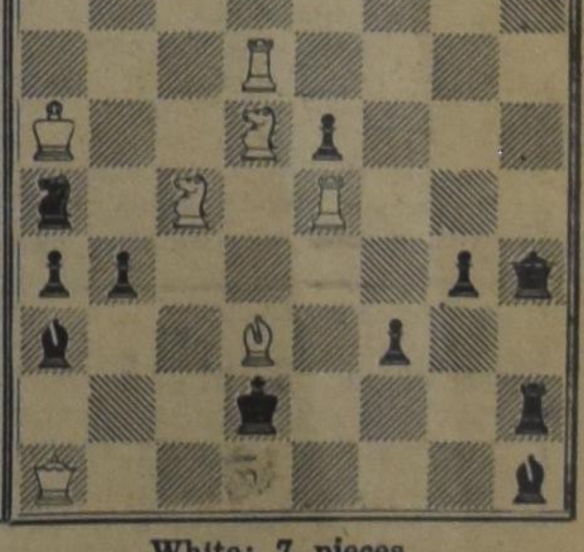

White: 7 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

NOTES:

1. After the many troubles with three-movers which were experienced before, I would like to offer you two easier problems in the last series of this month. Please do not take the word "easier" too seriously.
2. No. 134 has some interesting variations but indication of keymove and threat is sufficient.
3. No. 135 shows a nicely hidden keymove. It is up to you to find out whether there is a threat or not. In my opinion this problem is harder than the first one.
4. The solutions should be postmarked not later than the 20th of December. People who live outside of Ontario may send in 5 days later.

Canada Builds First Silent Subway

Montreal's Muted Metro at Midway Mark

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

Construction engineers discuss tunnelling operations as Montreal's Metro passes the halfway mark.

Part of 16-mile-long Metro, above, is already lined with smooth concrete. Most of the system—70 per cent—is through rock. Begun in 1962, full operation date is 1967.

As new Montreal skyscrapers rise one after the other to vie for a place in the sun, a matching feat of engineering is taking place deep down in the solid bedrock upon which they stand. Montreal's underground railway, now with half its tunnelling completed, is scheduled for preliminary operation in 1966 and completion in Canada's centennial year of '67. Outstanding feature of the *Montreal Metro,* which will be the most modern subway system in the world, will be the huge pneumatic-tired wheels of the subway cars, providing passengers with a quieter ride, smooth, rapid starts-and-stops and the ability to take steeper grades than conventional grinding metal wheels. For now, the work of hard-rock tunnelling, concreting, and station building proceeds apace as Canada's largest city digs deep to finish the world's first complete system of underground travel using the quiet luxury of rubber-wheeled trains.

Engineers at Canadian Vickers look over first of 750 rubber-wheeled bogies upon which 369 passenger cars will ride. Cars also have horizontal rubber guide wheels.

Mechanical shovels load trucks with spoil from the diggings. $180,000,000 project will provide Montrealers with a smooth, comparatively silent system of transportation.

Full-scale model passenger car on show in partially completed Metro in Montreal. Various platform designs under consideration are also displayed.

A MOVEBLE FEAST

(Continued from page 10)

The idea of giving to Christian charitable institutions is a very noble one which should be encouraged among Christians. Yet, it does not take the place of a kind word, a friendly gesture, in short, of an attitude of loving care. The blind, the poor, the mentally ill, the displaced, the refugees and the students are with us 365 days per year.

Neither the institution nor the needy individual will have a happier or more sensible Christmas because of a few dollars. United giving does not substitute the gift of oneself. Mental hospitals need nurses. The poor need companionship. The blind need teachers. The students need encouragement. The refugees need friends. These demands cannot be bought. They must come from willing hearts and dedicated lives of Christian boys and girls, men and women.

The removal of the conflict between secular celebration and Christian commemoration must be sought in grasping one of the two by the horns, not in compromising between the two. One possible solution is to change the exchange of gifts to another time. I do not think I would be missing much if my wife gave me a shirt in the middle of March instead of on Christmas Eve. At the same time my thinking so will not change a long established custom. The efforts of industry and business to increase their profits in the Christmas season are stronger that the good intentions of Christian individuals. Moreover, public sentiment will destroy the strongest persuasion. So we must look for another solution.

A better idea would be to officially change the Feast of the Incarnation from a fixed feast to a moveable feast. Easter being the greatest of all church feasts, it would not be inappropriate to change the date of the Feast of the Incarnation to a moveable feast, like the other church feasts. As there is no certainty as to the exact date of Christ's birth, we would not be inflicting on any respectable traditions.

One Christmas I will long remember is the one I experienced in a small village in the most northern province of The Netherlands, a number of years ago. During the entire season I have not seen any tinsels, candles or trees in the village I visited. On Christmas morning a solemn church service commemorated the birth of Christ. I have never been impressed by any other Feast of the Nativity as much as by that one. This, as I see it, is what a church feast should be like. It should be a single, beautiful, and truly spiritual worship service.

The Nativity Feast can mean that much for all Christians if they are willing to make it a moveable feast.

* The Banner, November 6, 1964.

THE A.R.S.S. MONTHLY BULLETIN

for November 1964

"The inner dynamic of God's Word can only be released to the nation when it stems from serious communal reflection and discussion."

Louis Tamminga,
Christian Vanguard, October, 1964.

COMMENTS ON UNIONVILLE

In recent ARSS Unionville Conferences, an increasing number of participants from cities in the United States has been noted. Following are some remarks by Dr. John N. Moore, who is an Associate Professor of Natural Science, at Michigan State University, East Lansing, Michigan. Dr. Moore became a member of the ARSS by action of the Board of Trustees in September as a consequence of his challenging experiences while in attendance at the 1964 Unionville Conference.

P.G.S.

The outreach of the Association for Reformed Studies, and God's Providence, have been amply demonstrated in my personal life, and particularly in my first participation in a Unionville Study Conference. How I came to attend the 1964 Conference sessions is a meaningful story to me. Suffice it to say that listening to a lecture by Prof. H. Evan Runner of Calvin College on the Christian and politics in East Lansing last Spring started a series of events, and was my very first introduction to scripturally directed learning and guided understanding according to Christian philosophy.

By virtue of purchase of a copy of **Christian Perspectives** 1962, from Prof. Runner, I came to read first hand of the stimulating lectures available at Unionville to God-oriented seekers. I read four tremendously important lectures by Prof. J. J. Duyvene De Wit, a zoologist of Orange Free State University, South Africa. In those lectures he expounded upon relevance of Christian philosophy to understanding weaknesses in the theory of organic evolution and concepts of the origin of life.

Of significant importance to my mention of God's Providence is the fact that Prof. De Wit had sent me a copy of a critical-scientific examination of "The Paleontological Record and the Origin of Man" about a month before I heard Prof. Runner speak. (Prof. De Wit, in turn, had received my name from a Christian biologist at Westmont College in California, who had received a bibliography prepared by me on references written by scientists and critical of evolutionary theory. In the past several years I have accumulated photo-copies of material critical of the evolutionary hypothesis made so respectable to "natural" man by Charles Darwin.)

As a born-again Christian, I wrote a letter of inquiry to Dr. R. Kooistra about the Calvinistic Study Conferences, and asked if I might attend even though not a member of the Reformed Church. I explained that the Methodist Church I attend is rapidly being taken over by "liberals" of the social gospel bent. Also I told Dr. Kooistra that the general education science course which I teach has helped me concentrate upon philosophical aspects and dire consequences of the evolutionary hypothesis. Warm-hearted Christian response from the ARSS President nurtured prayerful guidance that I might be able to attend the 1964 Conference at Unionville. By wonder-ful outworkings of Providence I was awarded upon application a research grant which permitted travel for consultation. My trip to Canada was possible.

Attendance and participation in Christian fellowship was most fulfilling to my mind and spirit. Each lecturer opened new vistas of meaningful interpretation of the Christian philosophy, which I first studied by reading Dr. Herman Dooyeweerd's **In the Twilight of Western Thought** during the Summer. Private discussions with the Conference lecturers and group exchanges of viewpoint plus song sessions added further to the wonderful experience of attending my first Unionville Conference. As has been said quite properly, Unionville "gets under your skin" and you look forward to the next time even as you bid adieu to your new friends in Christ.

Unionville is the focus of a great work in North America for God's Will. We are admonished to seek the Divine Will. And ARSS leaders have put this so very well in the Preamble and Educational Creed of the By-Laws. All who would bend their intellectual abilities and talents toward seeking to appropriate God's Promises, as they might work out in the field of education, may look to ARSS and the contemplated Institute for Reformed Scientific Studies for true guidance. As a new born Christian of about two and one half years (having spent most of my mature life as an agnostic), I have searched for other Christians with whom I might fellowship to strengthen my spiritual and intellectual growth. One answer seemed to be a group of scientists who declared they were Christians, but their publications presented many expositions of theistic evolutionary outlook. Another group of scientist who declared the infallibility of the Holy Bible seemed reluctant to work with evangelical church groups.

Thus, I repeat, that through God's Providence the ARSS leadership and lecturers at Unionville Conferences have offered me a much needed spiritually and intellectually directed frame of reference in which to orient my thinking and growth in Christian faith. I now feel that support for ARSS must be sought far and wide. I thank God that He has raised up such fine men of His calling, and such outstanding scholars to lead the movement for establishment of a Christian University in North America. As a result of Prof. J. Vander Hoeven's lectures on the phenomenological movement and Dr. Kooistra's presentation on the abolition of values of Western society in the university, plus the panel discussion by all lecturers on trends in the modern university, I now see my fellow associates more clearly and understand the nature of the decline of academics even in the face of oft repeated claims for "progress" in teaching methods.

By means of printed material received from the ARSS since returning to East Lansing, I hope to interest other Christians and scholars in the work at Unionville and in the Institute. It is with growing conviction that God's remnant is still working His Will, that I hope to work for support of the ARSS in coming years. Placing the Scriptures first as our only beacon for guidance, Christians everywhere need to be alerted to the application of Christian philosophy as a radical critique of Western society. This can be done by way of the ARSS and the Unionville Conferences. Human talents and abilities are God-given and will reach greatest fulfillment when applied through promoting and undertaking scripturally directed learning.

John N. Moore.

ARSS NEWS ITEMS

LONDON CHAPTER ORGANIZED

On October 28 a chapter was organized in London Ontario with 27 chapter members. The members elected Mr. Henry Feenstra Chapter President and three other officers.

The Reformed Student Club at Western University organized the chapter. Six years ago the Club organized to study how God's Word directs learning. Since then the members of the Club have been very active in the Federation of Calvinistic University Clubs. The Chapter expects to operate in close contact with the University club. The Rev. Jacob B. Vos has been the sponsor of the Club. Dr. Harry Vander Laan, a former student, is now teaching at Western.

It will be particularly encouraging to note that the students whom the ARSS constantly seeks to assist have themselves in this instance spearheaded the formation of the chapter. Sometimes students see the truth before older people do.

OTTAWA MEMBERSHIP DRIVE HOLDS SUCCESSFUL MEETING

On the 3rd of November a meeting was held in the Christian Reformed Church in Ottawa, Ontario. The Executive Director spoke to a meeting of university students as well as to young people of the church and interested parents. At the close of the meeting 14 persons signed for chapter membership.

The Ottawa meeting was organized by members of the study club comprised mostly of students at Ottawa universities. In addition to the university students there are five Reformed students attending Ontario Teachers College in Ottawa. Sponsor of the Ottawa group has been Dr. Sierd Woudstra. An organizational meeting is planned for January.

MONTREAL STUDENT GROUP SHOWS MARKED INCREASE

There has been a marked increase in Reformed Students studying at Montreal universities this year and plans are under way to organize a Reformed student club in the near future. This Club will be closely allied with the Montreal Chapter of the ARSS. Dr. E. Kuyk is teaching in Montreal.

EXECUTIVE DIRECTOR WILL TOUR MARITIMES

The Executive Director will spend three days in Nova Scotia early in December on his return from the Netherlands and Great Britain. Meetings have been arranged in Halifax, Truro and Kentville. In Kentville a Chapter exists and interest in the Maritimes is growing in other places as well.

EXECUTIVE COMMITTEE HOLDS TWO MEETINGS WITH MINISTERS

On October 13 the Executive Committee of the ARSS met for an all day meeting in Hamilton with Christian Reformed ministers of Ontario. Some 40 ministers were in attendance. Dr. R. Kooistra was in charge of the meeting. The Executive Director explained the aims of the ARSS in the morning and the afternoon session was devoted to a discussion on various points in the policy and program of the ARSS. Matters discussed were the relationship of the ARSS to the Philosophy of the Law Idea, relationship with Calvin College and the membership of the ARSS. Although there was some difference of opinion concerning the basis and program of the ARSS, a brotherly spirit prevailed throughout and several ministers said the meeting had served a very good purpose. It may be assumed that a number of misunderstandings have been removed.

A second meeting was held in Brockville on the 3rd of November and all Christian Reformed ministers of the area except one were present. This meeting too was to mutual satisfaction of those who attended.

Tentative plans have been made to hold a similar meeting with ministers of the Canadian Reformed Church later in the season.

PROMOTIONAL MEETINGS BEING HELD IN ONTARIO

In a number of communities in Ontario promotional meetings for the ARSS are being held. These meetings are organized by Mr. E. Vander Kloet, Mr. Wm. Van Hartingsveldt and Mr. Wayne Bylsma.

MAIL CAMPAIGN IS ON

From the office of the Executive Director letters have been mailed to several hundred potential supporters of the ARSS. Expectations are good that the response to these letters will greatly help the ARSS meet its 1964 budget.

Secretariat:
729 Upper Gage Ave.,
Hamilton, Ontario.

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(62)

Jansie knelt there in the prairie grass for a long moment before she spoke, and there was growing within herself a new acceptance as she groped for words of comfort for the boy. "Why do you think it's so much worse being black than like I am, sonny?" she asked. "People nearly run from me sometimes, I'm so ugly, but He's still my friend."

The boy considered this with a deep seriousness. "I guess that's right, Miss," he admitted at last. "If He'd be friends with you, I guess He would with just about anybody!"

And when the child had gone on at last, Jansie stood for a while where he had left her. "I reckon I must have been talking to myself as well as to him," she said half aloud. "I reckon if God hadn't wanted me to have this crazy body to live in, He wouldn't have made me this way. And by the same token," she added, looking up at the prairy sky, "I reckon You must be wanting me to have all that money for some reason, someway, or You wouldn't have given it to me! I'll try," she said quietly, and all the rebellion was gone, "I'll try to do the best I can with what You've sent." Turning, she shuffled back to the road and headed once more for the town, and the lawyer's office.

John Selton was a good lawyer for the oil country. A self-made East Texas boy himself, he had acquired a careful manner of bluff sophistication that set well with the self-conscious owners of brand new fortunes. He liked people, too, having an amused tolerance for the strange vagaries of the newly rich. He understood his clients, generally, and helped them, in his own way and for a consideration.

But this one before him now had him baffled.

She sat there in the slanting autumn sunlight that fell on the richly polished woods of his office, as pathetically shabby as the day someone had sent her to him last spring. Her worn hat, with its drooping roses, was the very same, and her battered purse still fell open at the slightest provocation. Her dry-toned voice still held the same indifference to the wealth that had proved so exciting to the old man and the goofy boy. It was a queer situation.

"Of course, it may not be another big gusher like the Annie B. Sanders Number One," he was concluding his business with her, "But it looks good, Miss Jansie! It's beginning to look like you folks will have another good one, soon!" He paused and studied her, and she looked back at him, her dark eyes thoughtful. "Isn't there some little thing you'd like to buy, Miss Jansie?" the lawyer ventured, and the respect in his voice was for the pouring blackness of the wealth that had brought her to his office. "Couldn't I get you a little ready cash so that you can — well —" He smiled and leaned back, his face understanding, "Get the feel of having lots of money! You haven't bought a thing this whole summer!"

Jansie sat silent, her dark face unlightened by a smile. "Yes, there is," she said at last.

Here it came, at last! he thought with a sardonic sympathy, even this strange, ugly, crippled woman wanted something! John Shelton played a little game with himself at guessing what it would be, new clothes, a trip, even a new car. Something glittering, certainly.

But the hunchbacked woman sat still and silent again, after her answer. The moment stretched until it seemed endless.

"What is it you'd like to have?" the lawyer asked again, prompting her out of her seeming shyness. "Maybe it's something foolish like —" he grinned with a teasing twinkle in his eyes, "Like a few dozen pairs of black chiffon stockings, maybe, or a Paris hat!"

"Humph!" Jansie's long fingers touched the faded roses on her hat, and her dark face was contemptuous of him and his ideas. "I've got a hat!" she said shortly, then her face grew serious, "I was just trying to figure how much I'll need."

Rebuffed, the lawyer waited, but an anticipatory smile still played about his lips. This would make a good story over after dinner coffee, even the part about the hat. "How much do you want?" was the way he phrased it this time, thinking that she would be hard put to spend any great sum.

"I ain't certain," Jansie said slowly. "I ain't too good at figures. But as best I can figure it up," she went on, not noticing the lawyer very much in the absorption of her own thoughts, "I'll be needing about thirty thousands dollars."

The lawyer looked startled. "Thirty thous —! Well, I guess —" he recovered himself and his tone dropped, "it would take a little time —"

"You see," Jansie went on, out of her own deep thoughts, "I want to arrange to send ten missionaries out to a certain mission field in China. They're a-needing them out there, a friend of mine says. I want it done as soon as possible." She stood up, and John Shelton looked at the wizened little form with a healthy new respect.

"Yes, Miss Sanders," he rose to conduct her to the door, "I'll arrange for the cash, but how about the other arrangements —"

Jansie stood thinking, and there was about her a curious dignity; she seemed taller and more sure. "I reckon you'd better get in touch with the head of the seminary of Fort Worth," she instructed slowly. "He'll know how to go about it. I ain't much good at these things, but he'll tell you how it's done." She turned toward the door, then stopped, thinking again. And John Shelton, who had rather prided himself on his handling of woman clients, had the humbling sensation that she did not see him at all, that to her, he was only a good tool for her ends. "And mind," she said firmly, "You keep my name out of this, you hear?"

"Yes, Ma'am," the lawyer answered.

* * *

There was a new quietness in Jansie as she walked back along the shell road in the late afternoon. She'd gone forward at last, taken a shuffling, reluctant step into the new way of life, and she felt the better for it. No matter how trying the days ahead might be, no matter which way the path led, the start was made. She'd go on, now.

The late sunlight lay long over the low town, then over the raw new suburban houses, and then over the vacant lots and the prairie itself, as she went toward the shanty. As she went, her busy thoughts rushed ahead of her, planning. **I reckon I'll have to do a few of the things that Paw and Willie are wanting so bad,** she thought without rancor, **maybe fix things up a little.** But the long prospect of the years with only the doddering old man and the foolish boy was grim before her.

(To be continued.)

NEXT YEAR'S SCHOLARSHIPS

The Netherlands government has offered five scholarships to Canadian nationals for study in the Netherlands during the academic year 1965-1966. Dutch scholarships have been awarded to Canadian students since the year 1951.

Each scholarship is tenable for a period of ten months. The amount of the scholarship is three thousand five hundred guilders, payable in monthly instalments of Dfl. 350.—. Scholarship winners will receive free tuition for any course included in the regular program of a university or institute on university level.

Travel costs are not included in the scholarships. An allowance will be made, however, to students from the Western part of Canada to compensate them for higher travel costs incurred.

Eligible for the scholarships are: university students, research workers and other categories, such as architects, painters, musicians, etc. University students and research workers should be pursuing graduate or post-graduate studies. Creative arts students should have sufficient training and experience to take advanced courses in their field.

Applicants are requested to furnish:

a. Recommendations from at least three persons who are familiar with their work and who are experts in the field concerned;
b. A biography mentioning date and place of birth, marital status, present occupation, educational qualifications and possible other training as well as experience;
c. If possible, specimen of academic papers or photographs of artistic work produced.

Applications should be sent to the Director of Awards, Canadian Universities Foundation, 75 Albert Street, Ottawa, before March 1st, 1965.

The booklet "Study in Holland" provides information on study possibilities at Holland's universities and schools on university level.

A total of close to 2,600 students from 90 countries are studying in the Netherlands taking either regular university subjects or attending special international courses.

Regular subjects taken by foreign students at Dutch universities include: theology, arts, medicine, dentistry, pharmacy, veterinary sciences, mathematics & physics, technology, agriculture, law, economics, political and social sciences, psychology.

Special international courses attended by foreign students include: European Course in Sanitary Engineering; International Training Centre for Aerial Survey; International Course in Hydraulic Engineering.

The Dutch Foreign Students Service (affiliated with World University Service) offers a program of varied activities to students from abroad, such as an introductory course, social evenings and weekends, lectures, excursions, study-tours.

During the academic year 1962-1963, 28 Canadians studied in the Netherlands.

This year's five Canadian winners of Dutch scholarships are studying theology, history of art, history, aerial survey and music.

ANSWER to last week's Cross Word Puzzle

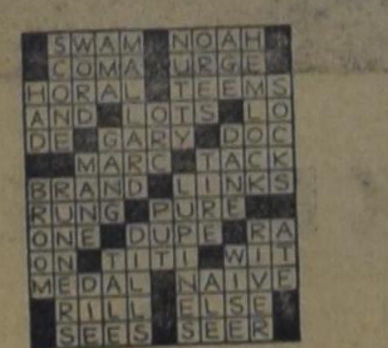

CROSS WORD PUZZLE

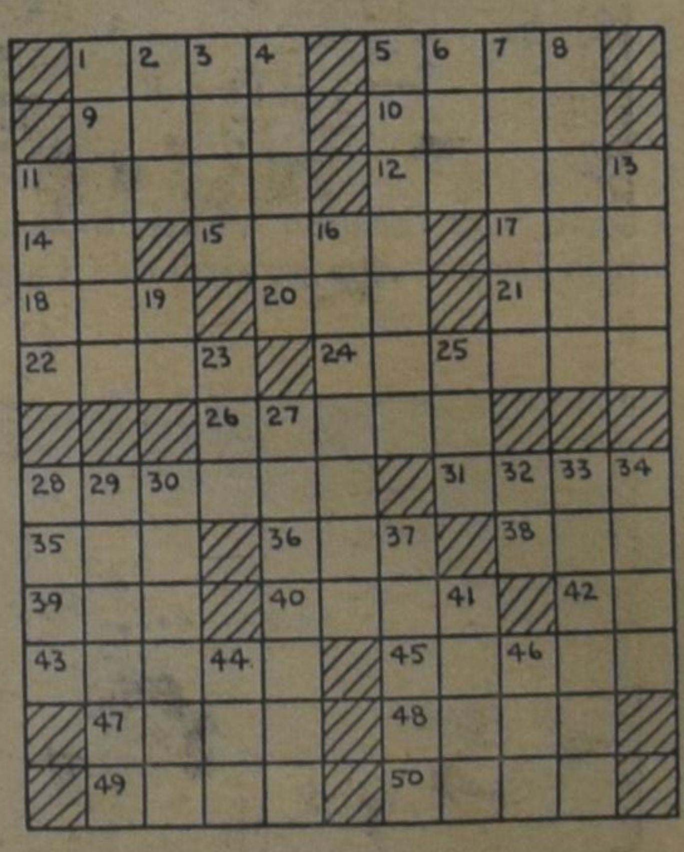

ACROSS

1. Deck officer: Merchant Marine
5. Golf term as —— off
9. Presently
10. Rabbit
11. A hard quartz
12. Sultan's decree
14. Man's nickname
15. Coniferous shrubs
17. Gist
18. Mountain pass
20. Hair padding
21. Shield
22. Branch
24. Slips
26. Theater attendant
28. Japanese religion
31. Orient
35. Large cask
36. Floor covering
38. Sainte: abbr.
39. Altitude: abbr.
40. On top
42. Sun god: Egypt.
43. Full ——, as a rose
45. Incites
47. Camelot lady
48. Departs
49. Animal's cages
50. Female sheep

DOWN

1. Hollyhock family
2. Cuckoo
3. Boy's nickname
4. Come in
5. National emblem of Scotland
6. Organ of hearing
7. Expunged
8. Infer
11. Reality
13. Flightless birds
16. Washing away of a roadbed
19. Chinese coin
23. Fire-arm
25. Wrath
27. Cable fibers
28. Pierce, as with a sword
29. Removed, as calyxes of berries
30. Chant
32. Like
33. Emphasize
34. Afternoon receptions
37. Kind of chisel
41. Bow of a vessel
44. Gain
46. Exclamation